ONOPAHARAM '93

ഓണോപഹാരം

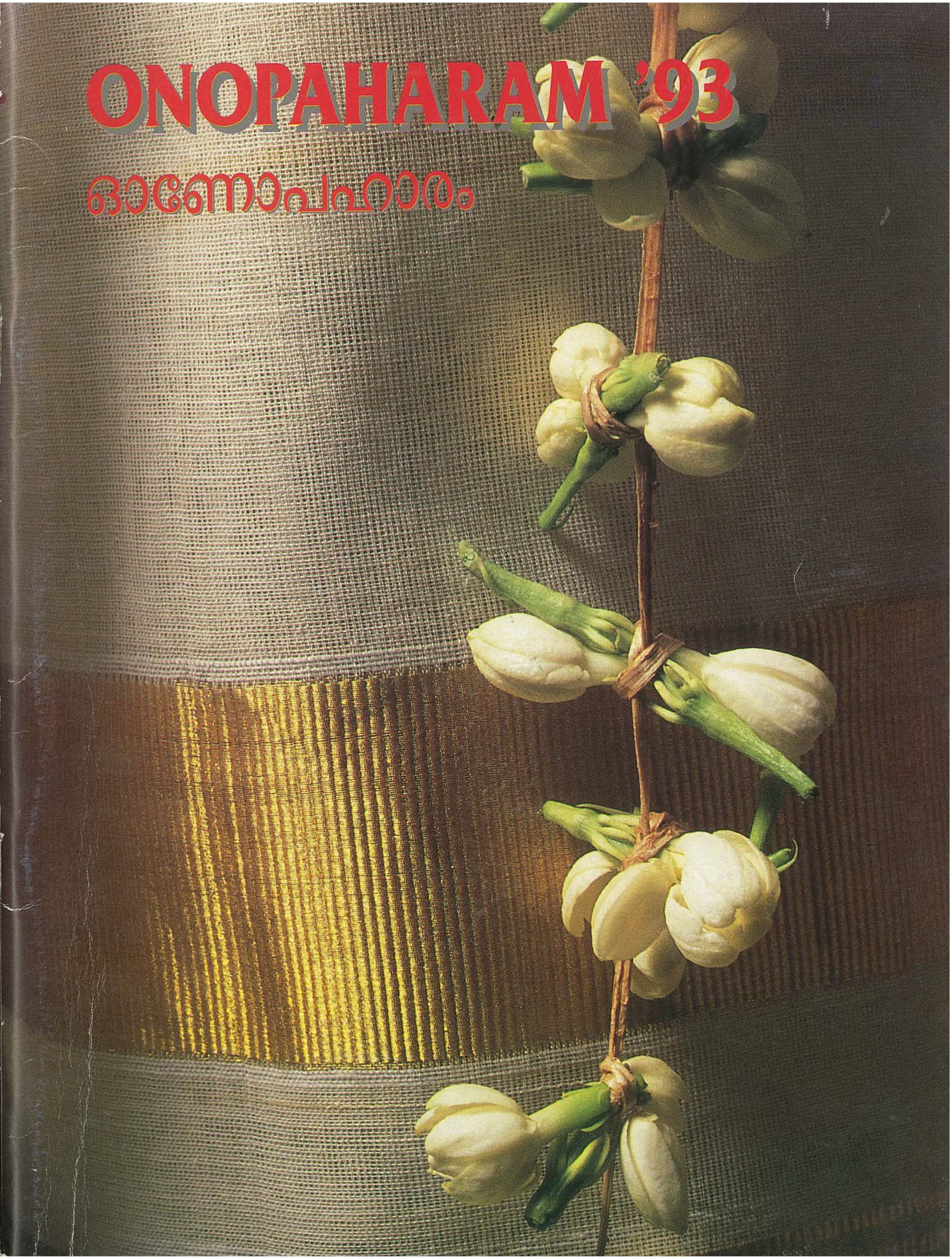

The SKA premises dressed up for National Day at an earlier time, before extensive renovations were carried out.

FOUNDED IN 1917 by a small but committed group of immigrant Malayalees, it was the realisation of a dream. For this community, "home" with all its emotional meaning was still a place in Kerala. Yet here they were, living and working toward a better life.

The Singapore Kerala Association was to be the place for the community, the place where, as the song goes, "everybody knows your name", and where you could partake of good conversation in Malayalam. Where news from home could be shared and exchanged, where a heritage would be preserved. For this and any other ethnic communities, it was, and remains, a real concern. The concept of the 'Singaporean', or in this case, the 'Singapore Malayalee', had not yet evolved.

The SKA grew in strength, from its earliest year, under President V R Menon and the presidents who followed. By the 1950's, under the leadership of A Shukoor, a decision was made to purchase premises that would belong to the Association. The present site at 44 Race Course Road was chosen, and a lifelong investment was made.

Today, having come under the leadership of more than 20 presidents, the premises remain the single centre of the SKA. As it was intended, it is the venue for meetings, public talks, demonstrations, drama and dance rehearsals, yoga classes and even small parties.

And like the Association itself, the premises stand poised for change — to become more relevant to the aspirations of Singapore Malayalees, while remaining the place where they can feel distinctly Malayalee without forgetting their Singapore identity. *

"The Singapore Kerala Association is the focal point for Singapore Malayalees — an association that gives them reason to be proud of their heritage while continuing to be relevant to their changing aspirations."

Cover photography by Y K Foo, STUDIO alpha

Detail: The neryathum, symbolic of Malayalee tradition and culture, forms the backdrop to the fragrant jasmine flowers, in their turn symbolic of the larger Indian community.

ONOPAHARAM 93 is published by the Singapore Kerala Association, 44 Race Course Road, Singapore 0821. Tel: 293 9195.

Editors
Audrey Perera
Kannan Chandran

Art Director
Juria Banding

Translators
D Sudheeran
K M A Rahim

Contributors
Sankaran Ruby, John and Susan Mathew, Shila Fernandez, Mrs K G M Pillai, Naleeza Ebrahim, Sarojini Chandran, Radhakrishnan Rappal, Peter Zacharia, P P Lakshmanan, R Asokan, Mohd Samad Afandie, Ajith Damodaran.

Malayalam typesetting/proofreading by Sonams Printech.
Colour separation by Scantrans Pte Ltd.
Printing by Hock Cheong Printing.

The views and opinions expressed or implied in ONOPAHARAM 93 are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of the Singapore Kerala Association trustees, committee members or general membership.

All rights reserved. Copyright 1993
MITA No: 709/9/92
Singapore Kerala Association.

Contents ഉള്ളടക്കം

4 *President's Message* പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സന്ദേശം

11 *The SKA Executive Committee*

12 *The SKA: The Next 10 Years* Hopes for the future based on strategic plans.

16 *Pictures from a Lively Past* A nostalgic trip down memory lane.

20 *Tongue-tied Native* Naleeza Ebrahim on learning Malayalam as an adult.

22 സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളികൾ! ശങ്കരൻ റൂബി

25 *The Year Past* Some high points last year and this.

28 *A Relaxing State* John and Susan Mathew journey to Kerala.

34 *A Celebratory Meal* Shila Fernandez explains the onam sadhya.

38 *Kingly Kathakali* A short tribute to the pride of Malayalee theatre.

40 *A Keralite in Singapore* Sankaran Ruby on the Singapore lifestyle.

43 എന്റെ മകൻ നാടകം - സരോജിനി ചന്ദ്രൻ
(My Son) A mini-drama by Sarojini Chandran.

50 *A Religious Practice* Peter Zacharia on the origins of Hinduism.

55 വെളുത്ത പൂച്ച ചെറുകഥ - രാധാകൃഷ്ണൻ രാപ്പാൾ
(White Cat) An unusual tale written by Radhakrishnan Rappal.

59 അടുത്ത പത്ത് വർഷത്തേക്കുള്ള പദ്ധതികൾ സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷൻ
(The SKA: The Next 10 years)

62 *Ageing Parents, Growing Kids* How can they get along? PP Lakshmanan has a view.

63 *To the Children* A poem by R Asokan.

64 *Acknowledgements*

PRESIDENT'S MESSAGE

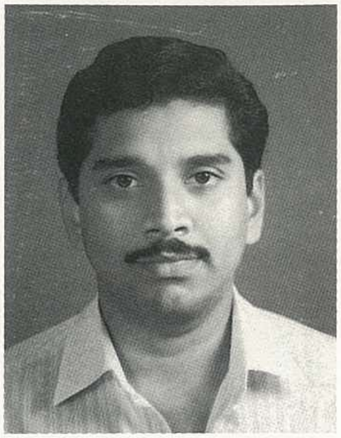

LOST HORIZON? NOT IF WE CAN HELP IT

Recently my wife and I decided to take a long walk home to Spottiswoode Park from Orchard Road. It was one of the most memorable days in our lives — talking about the many events that came to mind as we passed personal landmarks along the way. We walked down Tank Road, and then crossed over to a large vacant plot of land. We stood there together and looked up at the unevenly terraced slopes of Fort Canning Hill. Suddenly, in the distance, a crowd of voices rose up amidst the sound of Indian classical music...enthusiastic applause, then the mellow voice of the compere beamed through the public address system...

I was just a teenager then. Going to the National Theatre for Onam Nite was the main event for the year — apart from a family "excursion" to Ciros Cinema to see movies like Sangam or Bhariya. The collosal National Theatre would swell with Malayalees dressed for the ocassion. There would even be "onlookers" cuddling up on the slopes of the hill behind the theatre to take in the musical experience. National leaders like Mr G G Thomson, Mr S Rajaratnam and former Prime Minister Lee Kuan Yew found the time to make poignant speeches as guests of honour. The Onam Nite was not just a variety show, it was a time for renewal of bonds. More than anything else it gave me a sense of belonging.

As I stood staring at the emptiness that replaced the National Theatre, I could not help asking myself: "what has happened; where are all these people; will we get to relive the Onam Nites of the 1960's?"

Firstly, there are far fewer Malayalees today. There was a large exodus during the late '60s and early '70s mainly from the then Naval Base, which was really a mini-Kerala. There were easily some 25,000 Malayalees in Singapore then, and most of them spoke the language fluently and were immersed in the culture.

But today, even though Malayalees are still the second largest Indian sub-group, there are only about 16,350 of us, and over the years our proficiency in Malayalam has diminished, and our appreciation of, or interest in, the culture has waned. Modernisation and the "overpowering" influence of the English language present as easy explanations. But when you look at how the Punjabis or Sindhis have managed to maintain a strong hold on tradition and language it must become evident that we are hedging the truth that stares us in the face. The plain truth is we Malayalees have for too long been preoccupied with protecting "turfs" separated by religious or caste divides. The fact that there are some seven organisations just for Malayalees alone lends testimony to this.

Then there is the other Malayalee pastime — seeking hairline cracks in others' arguments, ideas and proposals with the expressed intention of "assassinating" not only the ideas but the character of the proponents. This sort of one-upmanship is just too evident at the AGMs of the various organisations. Debate and self-appraisal are healthy and should remain an important ingredient to staying progressive, and admittedly in some cases such criticisms have led to improved policies. Unfortunately, when taken to extremes it results in inefficiency, friction and most importantly it could discourage genuinely good ideas from being aired. After all, nobody likes to be "put on the dock" especially by people whose intentions are less than noble.

This picture of the "ugly Malayalee organisation" has

been widely circulated. Not surprisingly, many worthy members of the community have, over the years, not only rejected links to these organisations but kept away from Malayalee activities as well. This also meant that, in many cases, their children lost the opportunity to keep acquainted with Malayalee language and culture that events like Onam Nite allowed for. Today, to get an audience of 900 for a Malayalee show would be a backbreaking task. Of course, it does not help that there are two Onam Nites featuring similar items performed by a limited pool of talent to not too large a potential audience.

What we have failed to realise, perhaps, is that unlike in the 60's and 70's, there are so many activities that compete for our already diminished leisure time. This is so especially for the professionals and the youths. Try asking a 19-year-old to choose between Onam Nite and Hard Rock Cafe. This natural affinity for things new and exciting, the image of Malayalee organisations, and the fading appreciation for the language or culture contribute to a near-fatal combination.

Yet, I do believe that there is enough collective wisdom in the community. I suggest that the time has come for us to take stock, to reappraise some of the first premises so that our rich heritage will not be lost to the generations of Malayalees to come. This is the time to make resolutions and seek ways to see them through.

For starters, the Kerala Association has adopted this mission statement:

"To be a focal point for Singapore Malayalees — an association that gives them reason to be proud of their heritage while continuing to be relevant to their changing aspirations."

Our activities need to tickle the fascination of today's Singaporean Malayalee. The Onam Nite and other Malayalam dramas must match up to the rising expectations of a sophisticated audience weaned on polished performances by other mainstream groups. Yet this will not be enough. We need to expand the scope of the activities that will cater to the range of needs of the community: from basic welfare requirements to self-actualisation needs.

Initially, at least, we would need to focus on activities that the young are interested in. And much as some of us may deny this, Malayalee youths are interested in about the same things as other youths in Singapore: social activities that are "hip" like dinner and dance outings, "jam" sessions, car rallies, weekend trips, and sports like tennis and squash. Some senior members lament the need to encourage more youngsters to learn Malayalam. Much as I am totally in agreement with the sentiment I am inclined to suggest that we do not put the cart before the horse. Our priority should be to get as many young Malayalees involved in our activities. Then we can gradually rekindle their appreciation of the heritage which should naturally lead to an interest in learning Malayalam. Attempts to hasten the process could prove counter-productive. However, Malayalam classes will be expanded to cater for those who already have the desire to learn.

As an organisation, the Kerala Association must aspire to be clean and efficient. There must be a system of accountability. The interests of the majority must be safeguarded. A culture must evolve where appraisal is encouraged but so long as it is done with dignity; personal differences should not intrude when assessing ideas and proposals. More importantly members must come to realise that rights come with obligations: one who claims his right to condemn another's proposal must be obliged to come up with a better alternative. Any organisation that allows, let alone encourages, free riders would be debilitated as the incentive to work would be lost.

If we can achieve this, there would be little reason for Malayalees to avoid joining the Kerala Association. And with greater resources through an expanded membership base the association will gain credibility and earn a legitimate voice in the Indian community at large, and over time the rest of society. This should be the Kerala Association's longer term goal: to work closely with other Malayalee and Indian organisations by identifying common interests.

There is often a risk in promoting ethnic pride or in partaking of activities that involve only the members of one's ethnic, or sub-ethnic, group: it could lead to ethnocentricism. It is for this reason that the Association should always be acutely aware of the need to operate within the Singaporean context. It should seek to create an appreciation for Malayalee culture and heritage throughout society. This way it not only increases its public profile, but also paves the way for more joint activities with other non-Indian organisations.

It is because of the vast potential of the Kerala Association that my colleagues and I decided to take office. We are confident that the affection for our heritage will help sustain our drive to meet our goals. We do not need 25,000 Malayalees or a National Theatre to regain the spirit that we seem to have lost. We just need to believe in our pride for Malayalee culture, and have the integrity to act on it.

Viswa Sadasivan

VISWA SADASIVAN

നഷ്ട സ്വപനങ്ങൾ

പ്രസിഡൻറിൻെറ സന്ദേശം

ഈയിടെ ഞാനും എൻെറ ഭാര്യയും ഓർച്ചഡ് റോഡിൽ നിന്നും സ്പോട്ടിസ് വുഡ പാർക്കിലുള്ളവീട്ടിലേയ്ക്ക് കുറച്ച് നീണ്ട യാത്രയാണങ്കിലും നടന്നു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. വഴിയിൽ കടന്നുപോയ വ്യക്തിഗതമായ എലുകകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല സംഭവങ്ങളെയും പറ്റി സംസാരിച്ച് കൊണ്ട് യാത്ര ചെയ്ത ആ ദിവസം ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത ഒന്നാണ് . ടാങ്ക് റോഡിൽ കൂടി കുറച്ച് നടന്നതിന് ശേഷം തിരിഞ്ഞു വിശാല മായ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു പറമ്പിലെത്തി . ഫോർട്ട് കാനിംഗ് കുന്നിലെ നിരപ്പില്ലാതെ തടങ്ങൾ വെട്ടിയ ചരിവുകളിലേക്ക് നോക്കികൊണ്ട് ഞങ്ങൾ കുറച്ച് നേരം നിന്നുപോയി പെട്ടന്ന് കുറച്ച്അകലെ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിൻെറയും ഉന്മേഷപൂർണ്ണമായ കയ്യടിയും ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ കൂടിവരുന്ന സൂത്രധാരൻെറ ആകർഷമായ ശബ്ദത്തിൻെറയും ഇടയിൽ പലവിധത്തിലുള്ള മനുഷ്യശബ്ദങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുകയായിരുന്നു.......

ഞാൻ ബാലനായിരുന്നകാലം ഓണരാവ് കാണാൻ നാഷണൽ തിയ്യേറ്ററിൽ പോകുക എന്നത് ഒരു വർഷത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാന സംഭവമാണ് (സിറോസ് സിനിമയിൽ സംഗവും ഭാര്യയും പോലുള്ള പടങ്ങൾ കാണാൻ ഉള്ള സകുഡുംബ ഉല്ലാസയാത്ര ഒഴിച്ചാൽ) സന്ദർഭത്തിന് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച മലയാളികളെ കൊണ്ട് ഭീമാകാരമായ തിയ്യേറ്റർ നിറഞ്ഞൊഴുകുമായിരുന്നു. പരിപാടികൾ കാണുന്നതിന് തിയ്യേറ്ററിന് പുറകിലുള്ള കുന്നിൻ ചരിവിൽ പോലും ആളുകൾ പറ്റികൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. ദേശീയ നേതാക്കൻമാരായ ശ്രീമാൻമാർ ജി.ജി.തോംസൺ, എസ്. രാജരത്നം, പഴയ പ്രധാനമന്ത്രി ലീ കുആൻ യൂ ഇവരൊക്കെ ബഹുമാന്യ അതിഥികളായി വന്ന് പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓണരാവ് വിവിധ കലാപരിപാടികളുടെ ഒരു പ്രദർശനം മാത്രമല്ലായിരുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ പുതുക്കുന്നതിനുള്ള അവസരവും കൂടിയായിരുന്നു ഏതിലുമുപരി ഈ സന്ദർഭം ഒരു മലയാളിയാണന്ന ബോധം എന്നിൽ ഉളവാക്കിയിരുന്നു

നാഷ്ണൽ തിയ്യേറ്ററിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഇന്നുള്ള ശൂന്യതയിലേക്ക് മിഴിച്ച് നിൽക്കുമ്പോൾ ഞാനറിയാതെ ചോദിച്ച് പോയി. എന്താണ് സംഭവിച്ചത് ഈ ആളുകളെല്ലാം എവിടെ പോയി അറുപതുകളിലെ ഓണരാവുകൾ പുനർ ജീവിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുമോ ?

സത്യത്തിൽ പണ്ടത്തേക്കാളും കുറച്ച് മലയാളികളെ ഇന്നു സിംഗപ്പൂരിലുള്ളു. സിംഗപ്പൂരിലെ കൊച്ചു കേരളമായിരുന്ന നേവൽ ബേസിൽ നിന്നും അറുപതുകളിലും എഴുപതുകളിലും വളരെയധികം ആളുകൾ നാടുവിട്ടുപോവുകയുണ്ടായി . ഇവർ നാടുവിട്ടു പോകുകയുണ്ടായി. ഇവർ നാടുവിടുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഏതാണ്ട് 25000 മലയാളികളിൽ മിക്കവരും മലയാള ഭാഷ അനായാസേന കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരും മലയാളി സംസ്കാരത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു ഇന്ത്യൻ വംശജരിൽ എണ്ണം കൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ സമുദായമാണ് നമ്മുടേതെങ്കിലും ഏതാണ്ട് 16500 പേരെ ഇന്നു സിംഗപ്പൂരിലുള്ളു. കാലപഴക്കം കൊണ്ട് നമുക്ക് ഭാഷയിലുള്ള പ്രാവീണ്യവും സംസ്കാരത്തിലുള്ള താല്പര്യവും കുറഞ്ഞ് പോയി. ഇഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ ശക്തമായ സ്വാധീനവും ആധുനികതയുമെല്ലാം കാരണങ്ങളായി പറയാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷെ പഞ്ചാബിക്കും സിന്ധിക്കും അവരുടെ ഭാഷയും പാരമ്പര്യവും ശക്തമായി നിലനിർത്താൻ എങ്ങിനെ കഴിയുന്നു എന്നാലോചിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം വളരെ വ്യക്തമാകും കണ്ണിൽ തുറിച്ച് നോക്കുന്ന സത്യത്തെ നമ്മൾ ഒഴിവാക്കുകയാണ് സത്യം പറഞ്ഞാൽ മലയാളികൾ വളരെകാലം ജാതിയുടെയും മതത്തിൻെറയും വരമ്പുകൾ കൊണ്ട് വേർതിരിച്ച സ്വന്തം മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക എന്നമുൻവിധിയുമായികഴിയുകയായിരുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ വ്യക്തമായ

തെളിവാണ് മലയാളികൾക്കുള്ള ഏഴ് സംഘടനകൾ

മറ്റൊരാളിൻെറ ആശയത്തേയും അയാളുടെ സ്വഭാവത്തെയും നിർദാക്ഷിണ്യം വധിക്കുക എന്ന ലക്ഷത്തോടെ അന്യരുടെ വാദങ്ങളിലും, ആശയങ്ങളിലും നിർദ്ദേശങ്ങളിലും എന്തങ്കിലും തെറ്റ് കണ്ട് പിടിക്കുക എന്നത് മലയാളികളുടെ മാത്രമായ സമയം കൊല്ലാനുള്ള ഉപാധിയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രഹസനങ്ങൾ പലസംഘടനകളുടേയും വാർഷികപൊതുയോഗങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും ആരോഗ്യപരമായ വിവാദങ്ങളും വിലയിരുത്തലുകളും പുരോഗമനത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടികളാണ്. നല്ല വിമർശനങ്ങൾ പലപ്പോഴും തീരുമാനങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന് വഴിതെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇവയൊക്കെ അതിരുകടന്നാൽ ഫലശൂന്യതയ്ക്കും സംഘർഷത്തിനും വഴിതെളിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല നല്ല ആശയങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ആളുകളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയില്ലാത്തവരാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ

മോശപ്പെട്ട മലയാളി സംഘടനകൾ എന്ന ചീത്തപ്പേര് വളരെ പരസ്യമാണ്. സമുദായത്തിലെ യോഗ്യതയുള്ള പലവ്യക്തികളും ഇത്തരം സംഘടനകളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയോ മറ്റ് മലയാളി സംരംഭങ്ങളിൽ ഭാഗ ഭാക്കാവുകയോ ചെയ്യാതിരുന്നതിൽ അത്ഭിതപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. ഇത്മൂലം ഇവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് ഭാഷയയും സംസ്കാരവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള അവസരം പാടെ നഷ്ടമായി. ഇന്ന് ഒരു മലയാളപരിപാടിക്ക് 900 ആൾക്കാരെ കിട്ടുക എന്നത് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ് ഒരേ പ്രേക്ഷകർക്ക് വേണ്ടിചുരുക്കം ചില കലാകാരികളും കലാകാരൻമാരും ഒരു പോലുള്ള പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രണ്ട് ഓണരാവുകൾ ഉണ്ടാവുക എന്നത് മേൽപറഞ്ഞ പ്രയാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേയുള്ളു.

അറുപതുകളിലും എഴുപതുകളിലും നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇന്ന് വളരെയധികം പരിപാടികൾ ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്രമസമയത്തിനുവേണ്ടി മത്സരിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു പത്തൊൻപത് കാരനോട് ഓണരാവ് ഹാർഡ് റോക്ക് കേഫ് ഇവയിൽ നിന്ന് ഇഷ്ടമുള്ളത് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞ് നോക്കുക. പുതിയതും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കളോട് ഉള്ള നൈസർഗിഗ വാസന, മലയാളിസംഘടനകളോടുള്ള മതിപ്പ് കുറവ്, ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും കുറഞ്ഞുവരുന്ന ആസ്വാദന ശേഷി ഇവയെല്ലാം കൂടിയാൽ തീരുമാനം വളരെ വ്യക്തമാണ് നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ആവശ്യത്തിലധികം ഏകീകൃത ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളുടെയും കോട്ടങ്ങളുടെയും കണക്കെടുക്കുന്നതിനും പഴയ തീരുമാനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നതിനും സമയമായിരിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഭാവി മലയാളിതലമുറകൾക്ക് നമ്മുടെ സമ്പന്നമായ പൈതൃകം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കും. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നുതിനും നവോന്മേഷത്തോടെ അവ പ്രാവർത്തികമാകുന്നതിനും സമയമായിരിക്കുന്നു.

കേരള അസോസിയേഷൻ സ്വീകരിച്ച ദൗത്യ പ്രസ്താവന താഴെപറയുന്നതാണ് അസോസിയേഷൻ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ ആശാ കേന്ദ്രമാണ് അവരുടെ മാറിവരുന്ന പ്രതീക്ഷകൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ തുടർന്ന് കൊണ്ട് പോകുന്നു ഒരു സംഘടന നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കണം. മറ്റ് പ്രധാനഭാഷാ സംഘടനകളുടെ നല്ലപരിപാടികൾ കണ്ടുവളർന്ന പ്രേക്ഷകരുടെ ഉയർന്ന പ്രതീക്ഷകൾക്ക് അനുയോജ്യമാംവണ്ണം ഓണരാവുകളും മറ്റ് മലയാള നാടകങ്ങളും മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമുദായാത്തിൻെറ ക്ഷേമം ആത്മസാക്ഷാത്കാരം തുടങ്ങിയവക്ക് ഉപയോഗപ്പെടത്തക്കവിധം സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനപരിധിവിപുലപ്പെടുത്തണം

ആദ്യമായി ചെറുപ്പക്കാർക്ക് താത്പര്യമുള്ള പരിപാടികളിൽ നമ്മൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. നമ്മളിൽ ചിലർ നിഷേധിക്കുമെങ്കിലും, മലയാളി ചെറുപ്പക്കാർ സിംഗപ്പൂരിലുള്ള മറ്റു ചെറുപ്പക്കാരെ പോലെ ഡാൻസ് ജാം പരിപാടികൾ, കാർ റാലികൾ , വരാന്ത്യയാത്രകൾ, ടെന്നീസ്, സ്ക്വാഷ്, തുടങ്ങിയ കളികൾ ഇവയിൽ തല്പരരാണ്. കൂടുതൽ യുവജനങ്ങളെ മലയാള ഭാഷപഠിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതെയെപ്പറ്റി പഴയ അംഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. ഈ ചിന്താഗതിയോട് യോജിക്കുന്നെങ്കിലും കുതിരയുടെ മുമ്പിൽ വണ്ടികെട്ടാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സംഘടനാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര മലയാളിയുവാക്കളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ

പ്രഥമലക്ഷ്യം . അപ്പോൾ ക്രമേണ അവരിൽ നമ്മുടെ പൈതൃകത്തെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഉണർത്താൻ നമുക്ക് കഴിയും ഇത് സ്വഭാവികമായും മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള താത്പര്യം അവരിൽ ഉളവാക്കും . മേൽ പറഞ്ഞവ പെട്ടന്ന് നേടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെപരാജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കും. എങ്കിലും ഇപ്പഴേ മലയാളം പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ക്ലാസ്സുകൾ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ഒരു സംഘടന എന്ന നിലക്ക് അസോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സംശുദ്ധവും കാര്യക്ഷമവും ആയിരിക്കണം. ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോട് കൂടിയ ഒരു പ്രവർത്തന രീതി വളർത്തുകയും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും വേണം. കുലീനത്വത്തോടെയുള്ള വിലയിരുത്തലുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംസ്കാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന് മറ്റുള്ളവരുടെ ആശയങ്ങളുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും വിലയിരുത്തലിനെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ സ്വാധീനിക്കരുത് . അവകാശവും ബാദ്ധ്യതയും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ രണ്ട് വശങ്ങളാണെന്നുള്ള ബോധം അംഗങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം . മറ്റൊരാളിന്റെ നിവേദനമോ നിർദ്ദേശമോ തള്ളികളയുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ പകരം മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു നിർദ്ദേശം വെക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. സൗജന്യമായി സംഘടനയുടെ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കികയാണങ്കിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ ആളെ കിട്ടാതെ വരുകയും തന്മൂലം സംഘന ദുർബലമായി തീരുകയും ചെയ്യും.

മേൽ പറഞ്ഞ നല്ല കാര്യങ്ങളൊക്കൊ നമുക്ക് നേടാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അസോസിയേഷനിൽ ചേരാതിരിക്കാൻ മലയാളികൾക്ക് ഒരു കാരണവും പറയാനുണ്ടാവുകയില്ല. വിപുലമായ അംഗത്വംമൂലം ഉണ്ടാക്കുന്ന വർദ്ധിച്ച വിഭവശേഷി സംഘടനയുടെ മതിപ്പ് ഉറപ്പിക്കുകയും തന്മൂലം സംഘടനയുടെ ശബ്ദം ഇന്ത്യൻ സമുദായത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും പൊതുവായ താത്പര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കികൊണ്ട് മറ്റ് മലയാളി സംഘടനകളും ഇന്ത്യൻ സംഘടനകളും ആയി ഒന്നിച്ച് പ്രലർത്തിക്കുക എന്നതാണ് അസോസിയേഷന്റെ ദീർഘകാല ലക്ഷ്യം, വർഗ്ഗാഭിമാനം വളർത്തുക, നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായി മാത്രം സഹകരിക്കുക ഇതൊക്കെ വർഗ്ഗീയ വിഭ്രാന്തിയിലേക്ക് നയിച്ചേക്കും. അതുകൊണ്ട് അസോസിയേഷൻ സിംഗപ്പൂരിന്റെ പരിധികൾക്കകത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനം മലയാളി സംസ്കാരത്തെയും പൈതൃകത്തെയും പറ്റി പൊതുവെ സിംഗപ്പൂർ സമുദായത്തിന് മനസ്സിലാകാൻ സഹായിക്കും. ഇത് നമ്മുടെ പ്രതിഛായ ഉയർത്തുകയും തന്മൂലം ഇന്ത്യക്കാരുടെതല്ലാത്ത മറ്റു സംഘടനകളുമായും ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് വഴിതെളിയിക്കുകയും ചെയ്യും.

വളരെ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവി കേരള അസോസിയേഷന് ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാനും കൂട്ടുകാരും സംഘടനയുടെ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തത്. പൈതൃകത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വികാരവായ്പ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഉത്സുകതയെ നിലനിർത്തുമെന്ന് വിശ്വസ്ക്കുന്നു. 25000 മലയാളികളും നാഷ്ണൽ തിയ്യേറ്ററും, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ നമ്മുടെ ചൈതന്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ വേണമെന്നില്ല. നമ്മുടെ മഹത്തായ സംസ്കാരത്തിലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള അഖണ്ഡതയും മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളു.

വിശ്വ സദാശിവൻ

A Message of Support and Encouragement from Five Past Presidents of the Singapore Kerala Association

We are delighted to know that the younger generation of Malayalees have come forward to continue the Singapore Kerala Association's good work, and perhaps to do an even better job during their term. We offer them our support and wish them all the best in their plans for the future of the Association.

Dr V P Nair, Mr Aravinakhsan Nair, Mr G Raman, Dr M G John and Mr M G Mathews

The Allamanda, Phuket

Free and Easy Opening Special

$155* for 3 Days/2 Nights

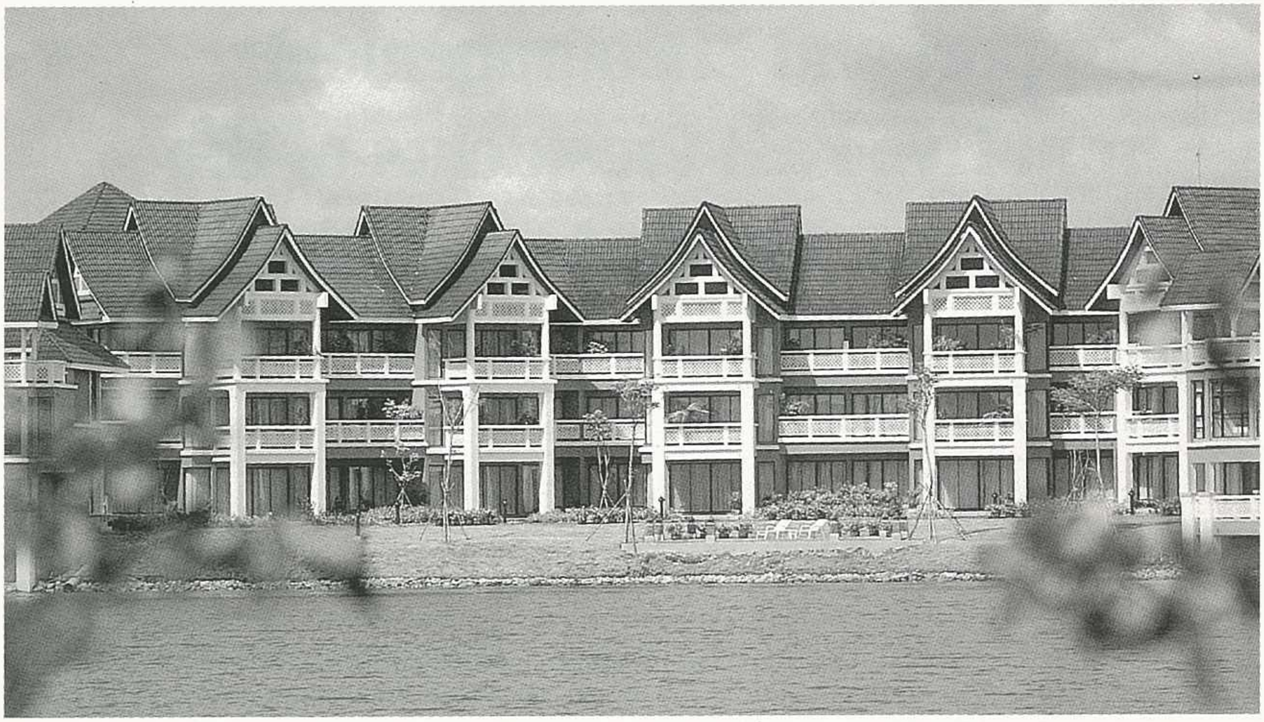

The Allamanda, apartment suite ideal for families or free and easy holiday makers. The Allamanda provides the comfort of a holiday home within the luxury of Laguna Phuket – Asia's first fully intergrated resort. Located on the private Bang Tao Bay with 3km of sandy beach and clear blue water.

"Comforts of a Home, the Luxury of a Resort."

Packages include:

- Two nights apartment suite accommodation
- Daily American buffet breakfast
- Transfer – Airport/Resort/Airport

VALIDITY: 1 SEPTEMBER TO 20 DECEMBER 1993

THE ALLAMANDA PHUKET

Reservation and enquiries must be made through:

Singapore Sales Office Wah-Chang House 211 Upper Bukit Timah Road Singapore 2158 Tel: 469 9927 Fax: 469 9982

** Price is based on twin-sharing and subject to 10% service charge and 7% VAT.*

EXECUTIVE COMMITTEE

SKA:
The Next 10 Years

1. IMAGE

a. The image of the Association can be seen as a function of the following three questions:

How should Malayalees come to view the Association?

What should be the target audience?

How should Singaporeans in general view the Association?

b. How should Malayalees view the Association?

"The Kerala Association is the focal point for Singapore Malayalees — an association that gives them reason to be proud of their heritage while continuing to be relevant to their changing aspirations."

(This can also be interpreted as the mission statement of the Association.)

c. What should be the target audience?

The Association should continue to reach out to all Malayalees resident in Singapore. However in the short run (two years) special attention should be paid to capture the interests of groups that might have been alienated — youth, women and the less fortunate in the community.

d. How should Singaporeans in general view the Association?

In the long run (at least) the Association must assume a high profile. It must come to be seen as a responsible organisation that speaks for all Malayalees in Singapore; a body that promotes socio-cultural pride without condoning ethnocentricism.

2. ROLE

The term "role" refers to the broad functional activities that will help achieve the desired image. Following shall be the main roles of the Association:

Short term (within two years)

a. Recognising the achievements of outstanding members of the community to boost pride, especially among the young.

b. Promoting greater affinity for Malayalee culture and language.

c. Organising more activities that will raise the public profile of the Association.

d. Reaching out to the less fortunate in the community.

e. Networking with other organisations within Singapore.

f. Organising a variety of activities that will capture the fascination of young Malayalees without alienating others; they must feel that it pays to be a member.

g. Boosting the financial health of the Association.

Long term (within 10 years)

a. Continuing with all the short term roles.

b. Promoting greater cohesion among Malayalees that will transcend religious, class, caste and generation barriers.

c. Building more established linkages with the rest of the Singapore society; to wield a stronger bargaining leverage.

d. Effectively networking with Malayalee organisations in India and in other parts of the world (especially in Asia).

e. Ensuring financial stability, if possible to be in a position of wealth to enable the undertaking of more ambitious projects like the economic upliftment of the Malayalee community.

3. BROAD ACTION PLAN

The broad strategy, in chronological order, to implement the above is as follows:

a. Short-term fund-raising to finance routine activities.

b. Membership drive targeted specifically at youth and women.

c. Innovative activities to involve members more; and turn the premises into a regular meeting place for Malayalees.

d. Major fund-raising to fund more ambitious projects.

e. "Showcase" projects to boost image of Association and its public profile.

4. SPECIFIC ACTION PLAN

List of activities that will fall within the broad action plan:

Short term (within two years)

a. Aggressive life membership drive, shows, sale of commemorative magazines (like *Onopaharam*) and so on to boost financial health of the Association. Also to explore the possibility of installing games and "jackpot" machines, together with the need to rent out the premises.

b. Regular weekend activities at the Association premises to make it attractive (and worthwhile) for members to join. Activities could range from career guidance talks to general interest talks/seminars/demonstrations on CPR, accounting principles, desktop publication or even broadcasting. Special family activities could be organised on Sunday mornings to make it more convenient and attractive especially for parents of young children. Such activities could include Malayalam storytelling sessions for the children and cooking or even ballroom dancing for parents. The activities should be run concurrently.

c. Regular free legal and medical counselling for the less fortunate.

d. Facilities for members to watch Malayalam videos at the premises. A big screen and a library of tapes could be made available for members' use. While being another reason to come to the Association, this makes the language more familiar to members. Similarly, certain days can be designated for

Malayalam karaoke sessions.

e. An office administrator to be employed to run the Secretariat and to keep the premises open during stipulated hours.

f. New members to get a warmer welcome: welcome letter, and when there are enough new members at a time there could be a reception; membership cards with discounts at selected outlets.

g. Malayalam classes at the premises.

h. Fun excursions and even motor rallies to Malaysia (eg. with "Wheels for Fun") to build bonds within the community.

i. Renovate the premises to make it more attractive for Members to lounge.

j. More cultural activities like Onam Nite, drama performances, gala shows, exhibitions and film festivals to boost pride in Malayalam culture/heritage. They must be relevant to young interests and assume a high profile. At these occasions special awards can be given to recognise the contributions and achievements of Singaporean Malayalees; to inspire young members of the community.

k. Annual dinner and dance as both a fund raiser as well as being an opportunity for members (especially youth) to mingle. There could also be regular jam sessions and social get-togethers to attract the young.

l. Affiliation with other organisations like the IA, SHA, SBA and PA to enable members to have limited use of their facilities.

m. A coffee-table publication on Malayalees in Singapore (tracing the roots) to enhance awareness and the public profile of the community.

n. Compilation of a fairly comprehensive directory of Malayalees in Singapore.

Long term (within 10 years)

a. More "public education" seminars and discussions on issues that are key stumbling blocks to cohesiveness within the community. (This must be done sensibly and sensitively. It must involve a wide cross-section of Malayalees from diverse social backgrounds and of different age groups.)

b. Specific projects to help in the economic upliftment of the less fortunate in the community. Activities could include mentor scheme for youth; "adoption" of needy youth/elderly/handicapped; and an endowment fund.

c. More opportunities for professionals and businessmen in the community to meet and explore ways to synergise. The Association could spearhead loose cooperatives.

d. Facilitate the adoption of Malayalam as a second (or third) language in schools. This would involve negotiation with MOE and the provision of effective and trained teaching staff (possibly from India).

e. Stronger linkage with the government and government linked organisations (like SINDA, NAC, PA, Sports Council) as well as private organisations (like Theatreworks, Practice Theatre Ensemble, Kala Mandhir, National Dance Theatre). The idea would be to identify common interests and work toward joint projects and the sharing of resources to benefit the respective clientele.

f. Build bonds and have practical arrangements with Malayalee Associations in India and elsewhere. Particular attention should be given to AMMA (All Malaysia Malayalee Association), and the Kerala and American Malayalee Associations. Exchange programmes, visits and even joint-projects should be explored.

g. A well-directed effort to build an oral archives that carefully documents the stories and experiences especially of the pioneering Malayalees of Singapore. By thus passing down the oral tradition younger members of the community will have a meaningful understanding and appreciation of their heritage and contribution to society.

h. Consolidation of funds through "safe" investments (like unit trusts), acquisition of new property, the formation of cooperatives and other undertakings.

5. CONCLUSION

The success of all these activities will be both determined and judged by how effectively the Association is able to increase its membership base and continue to keep them active and interested.

INDIA

Holidays spiced with loads to do and see

India is a celebration of life that has been going on now for almost 5,000 years.

And it shows.

The country has numerous historical monuments which have endured the centuries in all their intricate splendour.

Experience the awesome magnificence of the Taj Mahal, one of the Seven Wonders of the Ancient world. Or marvel at the ornate maharajah palaces of Mysore. Or explore the over 500 intricate 11th century temples in Orissa.

The more adventurous may prefer trekking in the

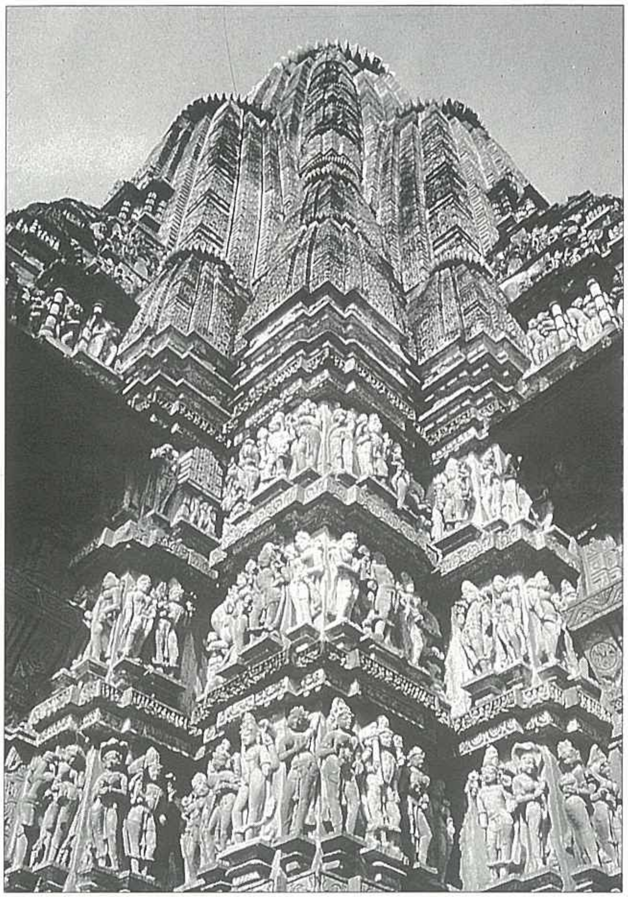

foothills of the Himalayas. Or a safari into any of the 55 national parks teeming with wildlife to catch a glimpse of the Bengal tiger. Or join an adventure camp for white water rafting.

Even the more experienced shopper will be dazzled by the bargains in silk carpets, exotic gems, intricate handicrafts and valuable heirlooms in the many bazaars and emporiums.

You could also take off to the breathtakingly beautiful ski resorts in Himachal and Uttar Pradesh. Or soak up the sun at the world famous beach resorts of Goa. There's more. Much, much more.

And all for a lot less than almost anywhere in the world.

Contact your travel agent for more details or call the Indian Tourist office on 235 3800.

AIR-INDIA

भारत India

Government of India Tourist Office

20 Kramat Lane
#01-01A United House
Singapore 0922
Tel: 235 3800 Fax: 235 8677

Pictures from a lively past...

In the early 1970's, then Prime Minister Mr Lee Kuan Yew honoured the SKA with his presence as guest of honour at Onam Nite.

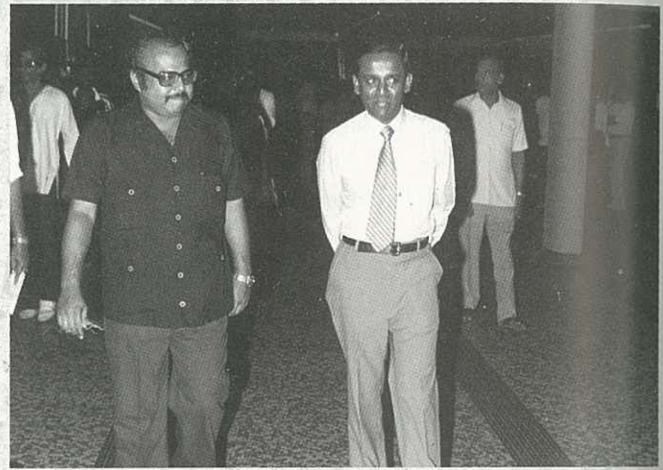

Mr S Jayakumar, then Minister for Law, was guest of honour at Onam Nite 82. He is accompanied by Mr Aravinakhsan Nair, then SKA president.

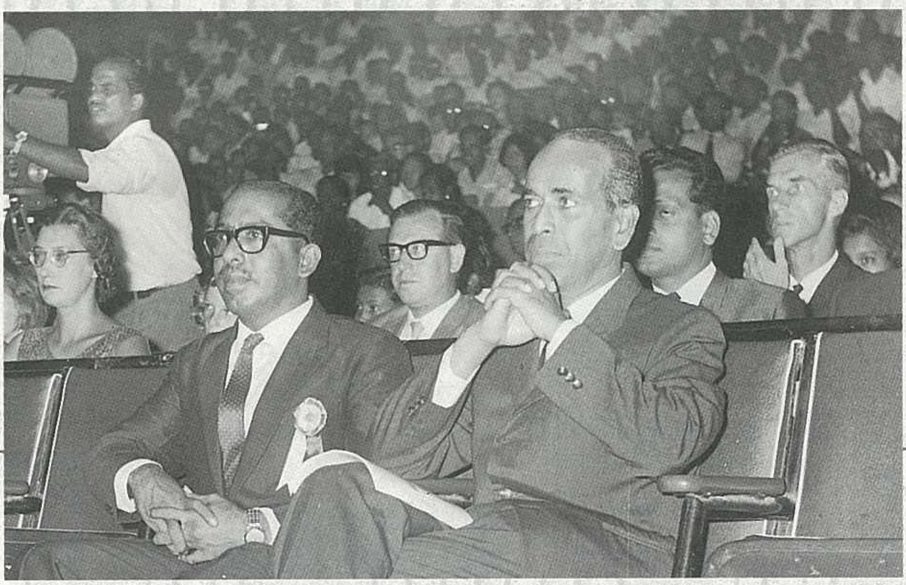

Mr S Rajaratnam, then Foreign Affairs Minister, enjoying the ambience of the National Theatre. Seated next to him is Mr V Surendra Nath, SKA president from 1961 to 1968.

It was 1977, and the guest-of-honour was former Minister for Education and National Development, Mr Lim Kim San. Next to him is the late Mr S M Haneefa (in suit and tie), president of the SKA for a total of 10 years, and other SKA members.

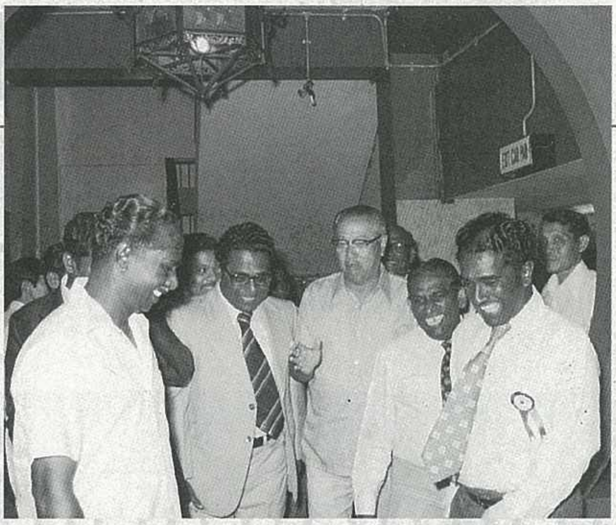

Mr C V Devan Nair, then Secretary-General of the NTUC enjoying a discussion with SKA members.

Mr S Rajaratnam at another SKA event, in intense discussion with Mr G Raman, the late Mr M P D Nair and Dr V P Nair. Looking on is Mr P N Rajagopal, current Cultural Secretary of the SKA.

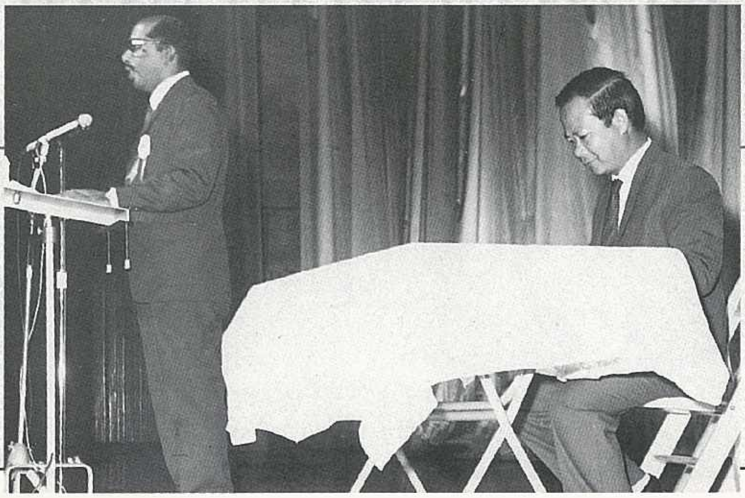

Former Deputy Prime Minister and Minister for Science and Technology, Mr Toh Chin Chye, being introduced to an Onam Nite audience by Mr V Surendra Nath.

The annual Changi Beach picnic which is so fondly remembered today, long after the beach has gone.

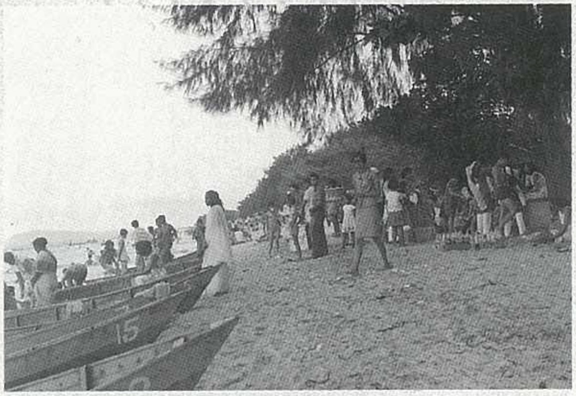

A tug-of-war alwys provides an opportunity to catch come strange expressions and gestures!

A badminton team from the SKA annals. Some of the community's active members are in the picture — see if you can recognise them.

A little bit like David against Goliath, but who's to say where true strength lies. Mr Valalan at the centre sees it all.

One of the teams who took part in the 1982 Seven-a-Side Soccer Championship organised by the Association. Recognise any national players? That's Terry Pathmanathan and Suriamoorthy, standing second and third from left.

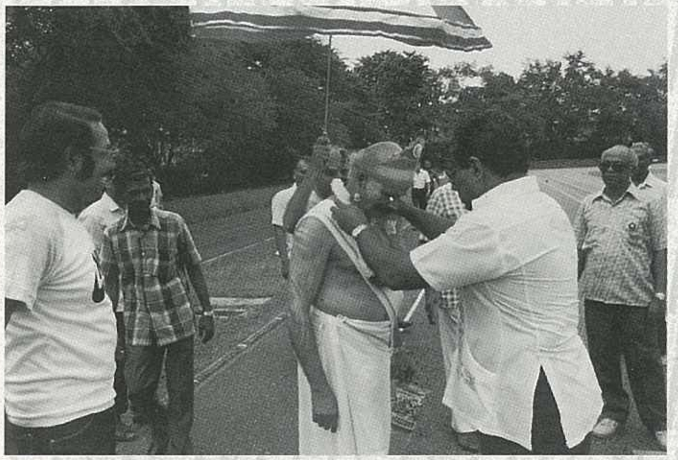

The arrival of Mahabali at the Ona Kali in Farrer Park. He is received and garlanded by the late SKA former president, Mr S M Haneefa.

It looks like there's an obvious prerequisite for being in a successful tug-of-war team! Here they are on the grounds of the old St Joseph's Institution.

All a little wide in the middle, but no less determined to breast the tape at the annual Ona Kali at Farrer Park in 1983.

Tongue-tied native

FOR THE MANY YOUNGER MALAYALEES WHO DO NOT SPEAK THEIR MOTHER TONGUE, TAKE HEART. NALEEZA EBRAHIM REASSURES US THAT IT'S NEVER TOO LATE TO LEARN.

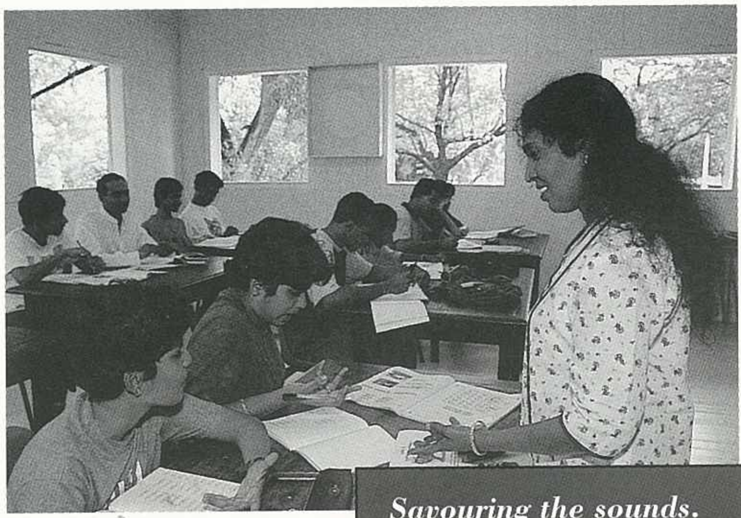

Savouring the sounds.

"TEACHER, LOOK he's trying to copy from the textbook."

"No, teacher, he's bluffing—I did no such thing."

Yes, it was a spelling test, but these were not children. They were 20-somethings squabbling in the middle of Malayalam class, more to harass the teacher than anything else, I suspect.

When we heard that the Narayana Gurukula was trying to get Malayalam classes off the ground last year, my friends and I were excited and enthusiastic. Here was finally a way to realise certain hopes we'd cherished of being true Malayalees.

"I'm going to write a whole letter to my mother in Malayalam once I can read and write decently," Jestace said, brimming with optimism.

"We'll be able to go to Kerala and read all the street signs!" we enthused. After all, we had planned a trip to India earlier.

"I'll be able to read all those Malayalam papers my dad orders from Malaysia," Suresh proudly declared.

Yes, it was going to open up a whole new world for us, one that had so far remained a mystery, and one which we had not been able to adequately share with our parents as we saw them live parts of their lives in another language — letters from aunts and uncles in India, novels by Kerala's prolific sons, devastating news reports in the Malayalam papers (well, at least now we'll know if they were truly devastating or whether our parents made them out to be so in characteristic dramatic Malayalee fashion.).

The feeling I had as I watched my father write or read Malayalam had been somewhat akin to watching things happen through a glass door — I felt I was missing out on something crucial. I couldn't hear what was happening since I was on the wrong side and I didn't have the key to the door.

As for my friends, some found that their weakness in the language had sorry consequences sometimes. On one occasion, one of them hadn't quite understood a telephone message to the effect that his maternal grandfather in India had passed away. So he delayed telling his mother of the call until another one came through several hours later. When he realised his blunder, it took him some time to forgive himself.

So when my friends and I enrolled for Malayalam class, it was with a sense of mission; and we were practically starting from scratch. Mostly in our late 20's, we had gone through the education system with Malay as our second language. Apart from the smattering of highly adulterated (as we

later learnt) Malayalam we saddled our family and friends with occasionally, we were, frankly, quite pathetic when it came to handling the language.

I remember our first Malayalam class. At the time the Narayana Gurukula did not have proper premises so they'd paid to use a room in a community centre.

What we, the pioneering adult students, didn't know was that in another life that room functioned as a day-care centre. So imagine hulking men perched on chairs barely one foot high and crouched behind tables that were hardly higher. Fortunately we managed to find more sizeable furniture.

And so we settled to learn our first pure unadulterated Malayalam words.

Never mind that you have a lawyer-turned-TV producer, a law student, an engineer and a train technician; put us all in a classroom and it' s amazing how youthful mischief automatically takes over. It was almost like our early schooldays.

We were learning a brand new alphabet and several new sounds that were ultimate tongue-twisters. And the excruciating feature of the language is that it has several letters that, to the uninitiated, sound alike, and others that don't sound the way they're supposed to once they're incorporated into a word. So when it came to spelling, the familiar reluctance to be the one to spell at the board was especially apparent even in this group of "mature" students. There were also weak attempts to hoodwink the teacher into thinking she'd dictated all 15 words for the routine spelling test when she'd only done 12 or less.

And of course, the scourge of all language students: the "art" of conversation. In the beginning, Teacher resolved to put aside 10 minutes at the end of each lesson for us to practise our newly-acquired Malayalam. That's when you would find us, the usually vociferous coffee-shop debaters on every matter under the sun, suddenly tonguetied or reduced to incoherently relating what we had for breakfast that morning. Before long, delay tactics perfected after many years of schooling saw to it that conversation practice became a thing of the past.

And when I see words which all this while I had merely heard actually take form and shape on paper, I do feel a sense of discovery and achievement. Or when I realise that I have actually conducted a respectable five-minute conversation in Malayalam with an elderly "*aanti*"...well, I do stand a little taller, at least for a while.

Today, about a year after our first lesson, we have come a long way, I feel. The Narayana Gurukula now has its own premises. Lessons are conducted there and my class has graduated to the equivalent of Primary Two in the

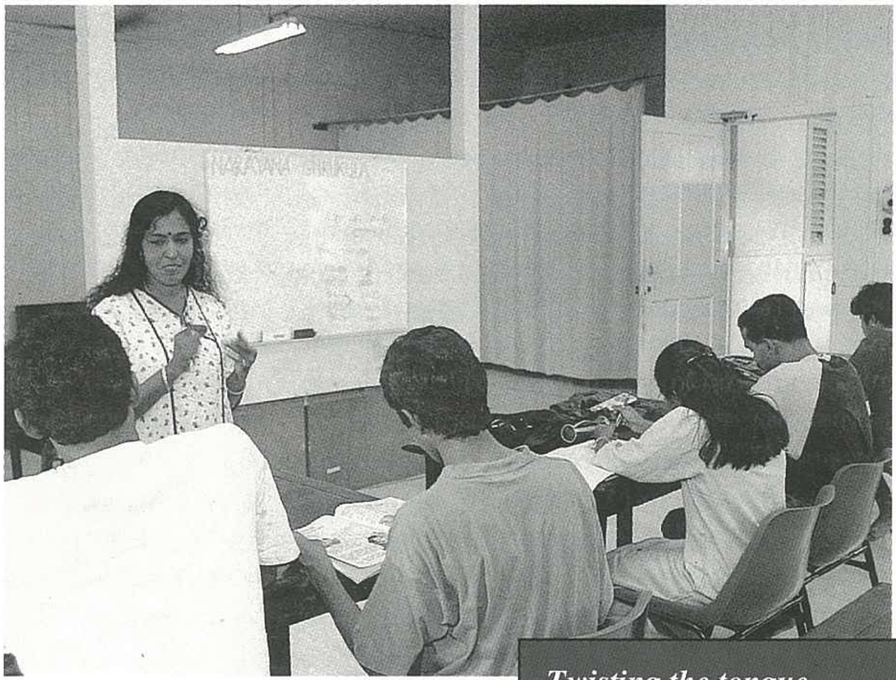

Twisting the tongue.

Teacher, as we address Mrs Sathya Mohan, a qualified teacher from Kerala, takes all this in her stride and has been infinitely patient with us. A gentle, soft-spoken lady used to dealing with the timeless tricks of a variety of students, I think she also realises that everything we do is in good humour. After all, as adults who have chosen to attend these classes, we are, at the end of the day, there to learn.

course. We still have a few more letters to learn before we complete the Malayalam alphabet, but I'm pretty confident I'll be able to read the street signs when I go to Kerala. ✻

Narayana Gurukula conducts Malayalam classes on Sundays and music classes [vocal and instrumental (harmonium)] during the week at 476 Pakistan Road, off Sembawang Road. Contact Mr Jayadev at 257 3712 during office hours or at 752 4549 on Sundays after 1pm.

സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളികൾ

ഈ ചെറിയ രാജ്യം,സിംഗപ്പൂർ വികസനത്തിൻെറ പാതയിൽ എത്ര ദൂരം പിന്നിട്ടുവെന്ന് അത്ഭുതാദരങ്ങളോടെ നോക്കി കാണുകയാണ് ഞാൻ, റഷ്യയുംയൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളും പലപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടുളള എനിക്ക് ഈ കൊച്ച് ഏഷ്യൻ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി വലിയ പ്രതീക്ഷയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എൻെറ മുൻവിധി ആകെ തകിടം മറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നേരമ്പോക്കായി പറഞ്ഞാൽ, എന്നെ ഇന്നും ആഹ്ളാദപൂർവ്വം അലോസരപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുഖ സ്മൃതികളിലൊന്ന് സിംഗപ്പൂർ എയർ ലൈൻസിലെ ആകാശ സുന്ദരികളാണ് ഇപ്പോഴും പുറം രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഞാൻ എത്രയോ നേരത്തെ എയർപോർട്ടിൽ എത്തുന്നു ആ സുന്ദരികളുടെ വടിവൊത്ത കാലുകളിലും നിതംബം കുലുക്കിയുളള നടത്തലിലും കണ്ണും നട്ട് പരിസരം മറന്നിരിക്കാൻ എന്തൊരു രസമാണ് സിംഗപ്പൂർ എയർ ലൈൻസിൻെറ ചില ഫ്ളൈറ്റിൽ യാത്രക്കാർ ഈ സുന്ദരികളെ (കയറി)പിടിച്ചതായി വാർത്തകൾ വന്നു. യാത്രക്കാരെ കുറ്റം പറയാനാവില്ല. ഒരിക്കൽ ഞാനും പരിസരം മറന്ന് വളർന്നുവന്ന സദാചാര നിയമങ്ങളെ കൈ വെടിഞ്ഞു അങ്ങനെ ചെയ്ത് പോവില്ലേ എന്നു ഭയക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ വാർത്ത മാധ്യമങ്ങളിൽ ശങ്കരാ റൂബിയുടെ പേർ തെളിഞ്ഞ് വന്നേക്കാം. സിംഗപ്പൂരിനെ കുറിച്ച് ഉപരിപ്ലവമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ശരിയാവില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥനായി വർഷങ്ങളോളം ന്യൂഡൽഹിയിൽ താമസിച്ചിട്ടും ആ മഹാനഗരത്തെ എൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമെന്നു കരുതി സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു അന്യാഥത്വം മനസ്സിലെന്നും കാത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. വർണ്ണ വൈചിത്രമാർന്ന സിംഗപ്പൂർ ജീവിതത്തിൻെറ പ്രധാന്യം ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നു.

വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവർ, വിവിധ സമുദായക്കാർ പല മതവിഭാഗങ്ങൾ ലോകജനതയുടെ ഒരു പരിഛേദ, ജാതി, മതവർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല. സമൂഹത്തിൻെറ പൊതുവായ ചട്ടകൂട്ടിൽ എല്ലാവരും സ്വതന്ത്രരായി കഴിയുന്നു. വർണ്ണവർഗ്ഗവ്യത്യാസം എൻെറ തൊഴിലിലൊ ജീവിതത്തിലോ ഒരു വിവേചനവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.

ഏഷ്യാകാർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച്, ഇന്ത്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ നിന്നുളളവർക്ക് പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ജീവിതത്തിലെ ഉയർച്ച ഒരു ബാലികോറാമലയായി മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ

സിംഗപ്പൂരിൻെറ ഈ മനോഭാവം ശുഭോദർക്കമാണ്.സിംഗപ്പൂരിലെ യാത്രാ സൗകര്യങ്ങളും ശുചിയായ പാർപ്പിട സ്ഥലങ്ങളും റോഡുകളും ഏറെ പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയതാണ്. അവയ്ക്കല്ലാം ഒരു പടികൂടിമുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നതാണ് ഇവിടുത്തെ മനോഹരങ്ങളായ അംബരചുംബികളായ വസതികളും അനവധി വിദ്യാലയങ്ങളും മറ്റൊരു രാജ്യത്തു നിന്നു വന്ന എനിക്ക് കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കാൻ കൂടുതൽ വൈഷമ്യം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണ് വിചാരിച്ചത്. വിവിധ ഗവൺമെൻറ് വകുപ്പിൽ നിന്ന് പലതരത്തിലുളള സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും അനുമതിപത്രങ്ങളും വാങ്ങിക്കേണ്ടിവന്നതൊഴിച്ചാൽ കുട്ടികളുടെ സ്കൂൾ പ്രവേശനം സുഗമവും എളുപ്പവുമായിരുന്നു. നിയമപരമായി കടലാസുകൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പലകടമ്പകളും സ്വയം പ്രവർത്തകങ്ങളായിമാറി. കൂട്ടത്തിൽ പറയട്ടെ, ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയപ്പോൾ പത്ത് വിവിധ വകുപ്പുകളിലെ അധികൃതരെ തെര്യപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. സിംഗപ്പൂർ സമൂഹത്തിൽ പേപ്പർ വർക്കിനുളള പ്രധാന്യം ഇതുകൊണ്ട് ഊഹിക്കാം.

സിംഗപ്പൂർ ജനതയുടെ പ്രധാന വിനോദം ആഹാരം കഴിക്കലാണെന്ന് തോന്നുന്നു. മറ്റേതൊരു രാജ്യത്തിനുളളതിനേക്കാളും ഭക്ഷണ ശാലകൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. തദ്ദേശിയർ ഇവയെ കലവറയില്ലാതെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. മറ്റുളളവർക്ക് ദുർമേദസ്സ് നല്കാൻ പോകുന്ന ഈ ഭക്ഷണമേളകളിൽ പങ്കെടുത്തു നടന്നിട്ടും ഇവിടുത്തെ പെൺകുട്ടികൾ അവരുടെ ശരീരവടിവ് നിലനിർത്തുന്നത് ആശ്ചര്യജനകമാണ്.

വിദേശികൾക്ക് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന പൊതുവായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ട്. തുല്യയോഗ്യതകൾ അംഗീകരിക്കൽ, പാർപ്പിടപ്രശ്നം കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, ചികിത്സാചെലവുകൾ

തുടങ്ങിയവ വൈദ്യസഹായരംഗത്തൊഴിച്ച് എല്ലാ മേഖലകളിലും ഇന്ത്യാക്കാരുടെ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളായ മറ്റുരാജ്യങ്ങളേക്കാൾ സിംഗപ്പൂർ ഒന്നാം സ്ഥാനത്താണ് .

ചികിത്സാ രംഗം ചെലവേറിയതാണ്. കമ്പനികൾ ചെലവ് വഹിച്ചില്ലങ്കിൽ ഒരു സാധാരണ വിദേശിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഇവിടുത്തെ ചികിത്സയുടെ ചെലവ് താങ്ങാവുന്നതിലും അധികമാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം എൻെറ ഭാര്യക്ക് മൂന്ന് ദിവസം ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. ഒക്കെ കഴിഞ്ഞ് ബില്ല് കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ എനിക്കും ഒരു തലകറക്കം ചെറിയ തോതിൽ ഒരു ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക്. പിന്നെ, അതിനു ചികിത്സിക്കാൻ പോയാൽ കിട്ടുന്ന ഭീമമായ ബില്ലിൻെറ കാര്യം ഓർത്തപ്പോൾ പാവം ഹൃദയം തനിയെ കാര്യക്ഷമമായി.

1989 മുതൽ 1991 വരെ ബിസിനസ്സ് ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പലപ്രാവശ്യം സിംഗപ്പൂരിൽ വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് ധാരാളം ഒഴിവ് സമയം കിട്ടിയിരുന്നു. പാത ഓരങ്ങളിൽ കൂടി കാഴ്ചകൾ കണ്ട്, ആസ്വദിച്ച് അങ്ങനെ നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. സിംഗപ്പൂരിലെ ജീവിതം ഇന്ന് ത്വരിതപൂർണ്ണമാണ്. എല്ലാം വേഗത്തിൽ ചെയ്തുതീർക്കുക ഒരു ജീവിതചര്യയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു സൂപ്പർമാർക്കറ്റിലെ ചെക്ക് ഔട്ട് കണ്ടറിലോ, വിവിധ ഗവൺമെൻെറ് ഓഫീസുകളിലോ എവിടെയായാലും നമുക്ക് ഈ ധൃതികാണാം. എന്തിന്, റോഡ് ക്രോസ്സിംഗിലെ പച്ചവെളിച്ചം മായുന്നതിനു മുമ്പ് അങ്ങെത്താൻ പദയാത്രികർ ഓടുന്നത് കാണാം. രണ്ട് മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും അത് തെളിയുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കാനുള്ള ക്ഷമ ആർക്കുമില്ല. കൂടുതൽ കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാനുള്ള മത്സരബുദ്ധിയാണ് മനുഷ്യരെ ഇങ്ങനെ നെട്ടോട്ടം ഓടിക്കുന്നത് വിദൂരഭാവിയിൽ, യാന്ത്രികമായ ഈ മരണപ്പാച്ചിൽ മാനസികാരോഗ്യത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെ തന്നെയും താറുമാറാക്കും എപ്പോഴും മനുഷ്യന് ഉച്ചാണിറക്കൊമ്പത്ത് ഇരിക്കണമെന്നുള്ള ചിന്താഗതി വിനാശകരമാണ് കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷത്തെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ എന്നെയും അവിടെക്കൊണ്ടെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. വേഗം വേഗം സർവത്ര, ഞരമ്പുകൾക്ക് അയവുനൽകാനോ തെല്ലൊന്ന് വിശ്രമിക്കാനോ, എന്തിന് സമാധാനമായി ഒന്നു ശ്വസിക്കാനോ ആർക്കും നേരമില്ല.

സിംഗപ്പൂരിൻെറ വളർച്ചയിൽ അസൂയ ഉള്ള പലരാജ്യക്കാരും സിംഗപ്പൂർ ജനതയെ ശുദ്ധഗതിക്കാരന്നു വിളിച്ച് കളിയാക്കാറുണ്ട്. (കോൺഡോമിനിയം, കാർ, ക്രെഡിറ്റ്കാർഡ്) ഇവയുടെ മോഹനവലയത്തിൽ ബന്ധിതരാണന്നും ചൂയിംഗം പോലും നിഷിദ്ധമാണന്നും അവർ പറയുന്നു. അവരുടെ രാജ്യങ്ങളിലെ പെരുകുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളും വൃത്തിഹീനതകളും കാണുമ്പോൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ദുരിതം വിതക്കുന്ന മയക്ക്മരുന്നുകൾക്ക് എതിരെയുള്ള കഠിനശിക്ഷയും കർശന നിയമങ്ങളും വെടിപ്പും സൈ്വരതയും നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിന് എന്നും അനിവര്യമാണന്ന് മനസ്സിലാകും ഒരോരുത്തരുടയും മാതൃഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ സിംഗപ്പൂർ ഗവൺമെൻെറ് . എടുത്ത കർശനമായ നിലപാട് ശ്ലാഘനീയമാണ്. ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് മലയാളം പറയാൻ അറിയില്ലെന്ന് വലിയ അന്തസ്സോടെ പറയുന്ന പല മലയാളി സുഹൃത്തുക്കളും എനിക്കുണ്ട്.

മുലപ്പാലിനൊപ്പം താരാട്ടിൻെറ ഹൃദ്യമായ ഈരടികൾകൊപ്പം കുഞ്ഞുമനസ്സിൽ ചലനം സൃഷ്ടിച്ച്, കുഞ്ഞിളം ചുണ്ടുകൾ ഉരുവിട്ടുപഠിക്കേണ്ട മാതൃഭാഷ അറിയില്ലത്രേ. എത്രലജ്ജാവഹം, മാതൃഭാഷമറക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണ് പേരെന്താന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ഐ ആം ഫ്രം കല്ലട എന്ന് മുറിഇഗ്ലീഷ് തട്ടിവിടുന്നതിലെ അനൗചിത്യം ഒന്നോർത്ത് നോക്കൂ (ഞാൻ കല്ലടക്കാരനാണ് ഈ അസ്തിത്വത്തിന് മറ്റൊരു അവകാശി ഇവിടെ ഉണ്ടന്ന് തോന്നുന്നില്ല) അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇത് ആരെയും മനപ്പൂർവ്വം ആക്ഷേപിക്കാനല്ലെന്നു തീർച്ച.

ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ ഒരു വിദേശി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് സിംഗപ്പൂർ ചേതോഹരമാണ് , ആകർഷമാണ് . കൊച്ചുകൊച്ചു കുറവുകൾ ഉണ്ടങ്കിൽ കൂടി ഞാൻ ഇവിടെ ജിവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇവിടത്തെ ജീവിതം അങ്ങേയറ്റം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു

ശങ്കരാ റൂബി

With Compliments

from

Mohd Mustafa & Samsuddin Co. Pte. Ltd.

Head Office:
Block 668 Chander Road #02-18
Singapore 0821

Department Store:
320 Serangoon Road #01-35/38 Serangoon Plaza
Singapore 0821
Tel: 296 5947/298 2967 Fax: 298 2692/297 1762
Tlx: 22250 MUSTAQ

Discover India on our Wonder Fares.

Discover India

21 days' unlimited economy class airtravel, anywhere in India. No city is to be touched more than once, except for transfers/connections. Only US $ 400.

India Wonderfares

7 days' unlimited economy class travel, within the North, South, East or West India regions. No city to be touched more than once. except for transfers/connections. Only US $ 200.

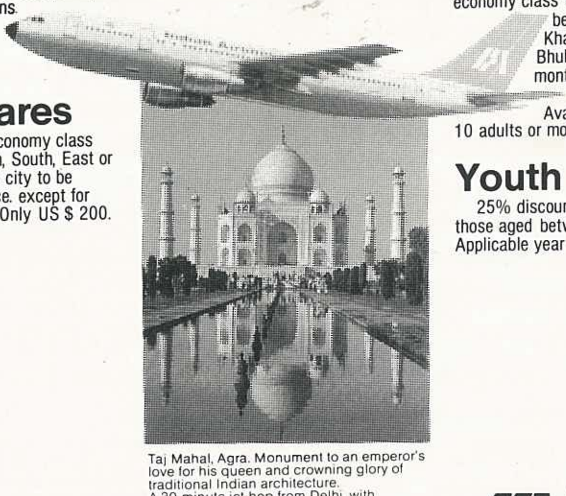

Taj Mahal, Agra. Monument to an emperor's love for his queen and crowning glory of traditional Indian architecture.
A 30-minute jet-hop from Delhi, with same-day return.

Off-Season Special

20% discount on US $ tariff for economy class travel on any sector between Delhi/Agra/Khajuraho/Varanasi/Bhubaneswar, during the months of May, June, July and September. Available to groups of 10 adults or more.

Youth Fares

25% discount on US $ tariff for all those aged between 12 and 30. Applicable year round.

For further information, contact:
Indian Airlines
#01-03 Marina House 70 Shenton Way
Singapore 0207 Tel: 2254949

इंडियन एयरलाइन्स
Indian Airlines
The airline that knows India best

The Year Past

Just some of the SKA activities...

Last year's Christmas party. We understand it was Mr Vikraman nair who kindly agreed to make the event complete by turning into Santa.

Popular Malayalee artistes Parvathi and Jayaram visited the Association and met some 150 members and friends while in Singapore on their honeymoon last December.

In March this year, a play entitled *Vivagam Swargathyil* was staged. On the left are two of the cast members, C Krishnakumar and G P Ravi; on the right, the multi-racial cast and backstage crew of the social-issue play which depicted Malayalees in Singapore.

Two well-known Kerala artistes recently visited the Association for a tea reception. Film director I V Sashi and producer B K Nair chatted with an almost-full house of members and their friends, who were also there to listen to a very lively and enlightening talk and demonstration by Dr V P Nair on cardio-pulmonary resuscitation. Some of those present also got to try their hand at this life-saving technique.

Last month, members got to learn about the practice and significance of the *Onam Sadhya*. Kind volunteers pictured here did all the cooking, and Shakila (centre, in black) explained the meaning of it all.

In July, past presidents and trustees of the Association, among them Dr M G John, Mr K G M Pillai, Mr K M S Hameed, Mr K O George, Mr G Raman and Dr V P Nair attended a tea in their honour. They met present committee members and discussed plans for the future.

It was almost a clean sweep for the Association at the Kairalee Kala Nilayam Malayalam Drama Competition held earlier this year. The SKA team which presented a play entitled *Kochu Kochu Pinakkangal* clinched the award for Best Actress, Best Playwright, Best Actor, Best Drama and the tv Sukumar Challenge Trophy for 1993.

A relaxing state

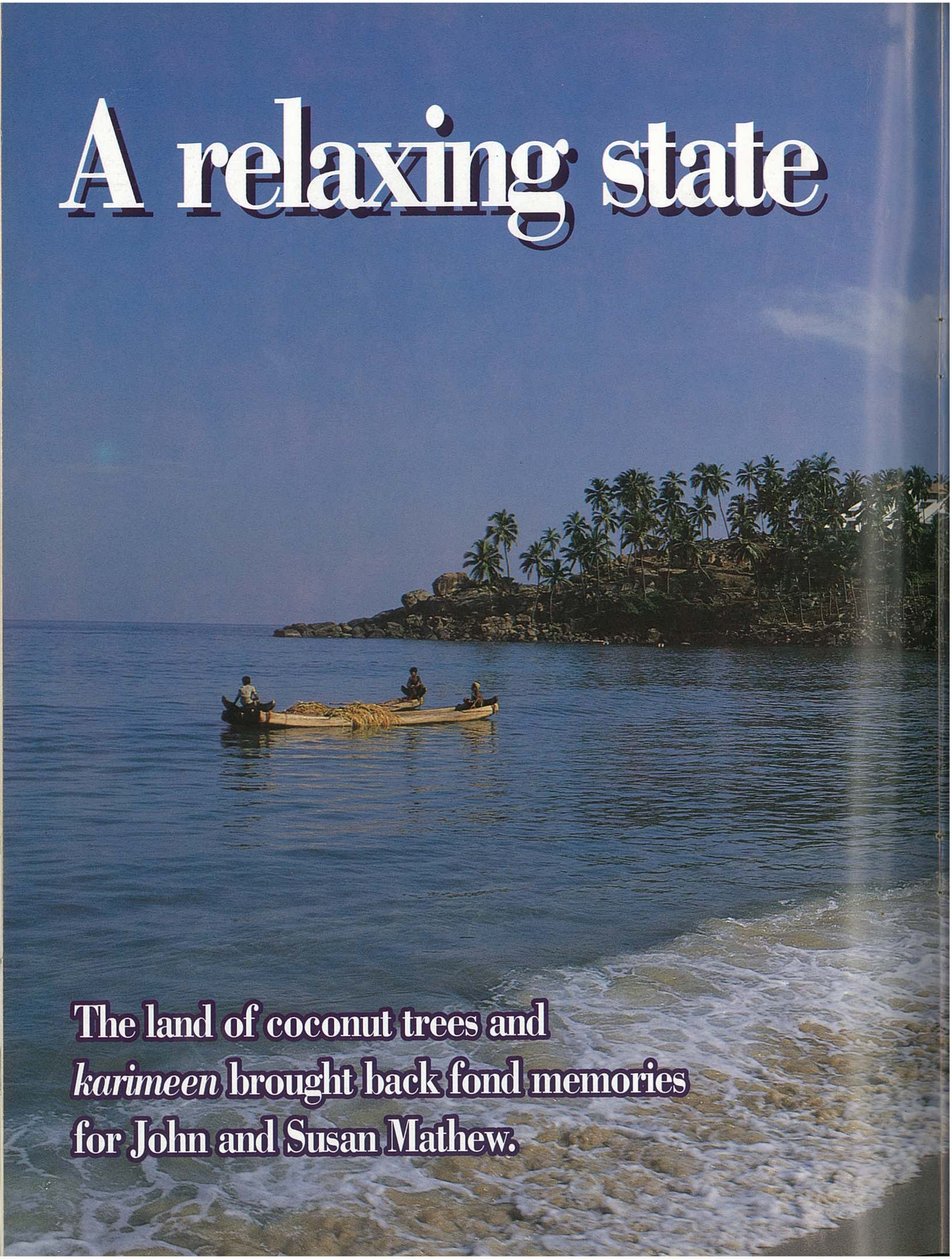

The land of coconut trees and *karimeen* brought back fond memories for John and Susan Mathew.

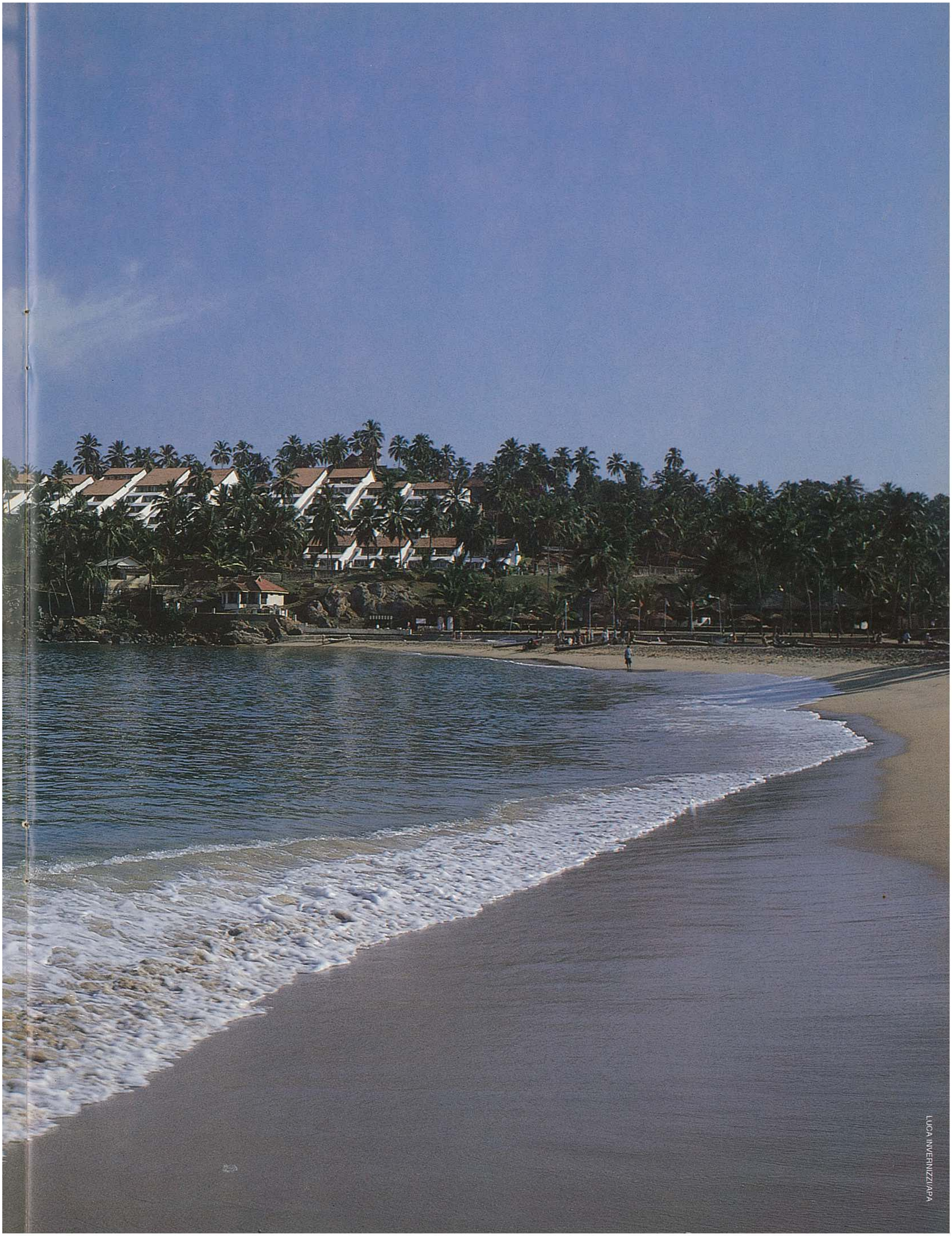

LUCA INVERNIZZI/APA

KERALA THE

NATURAL GARDEN STATE OF INDIA, IS EXCEEDINGLY FERTILE AND BRLLIANTLY GREEN THROUGHOUT. IT IS ALSO A LAND WHERE THE VARIOUS RELIGIONS — HINDUISM, CHRISTIANITY AND ISLAM — COEXIST HARMONIOUSLY. THE PEOPLE OF THE LAND ARE HELPFUL AND COURTEOUS, AND ARE ALWAYS WILLING TO LEND A HELPING HAND. ANYONE SHYING AWAY BECAUSE OF THEIR INABILITY TO SPEAK MALAYALAM SHOULD REST EASY.

Coexistence is very evident, as Hindu temple and Jewish synagogue stand comfortably close.

LUCA INVERNIZZI/APA

Anyone shying away because of their inability to speak Malayalam should rest easy. There is hardly any language problem since everyone in the tourism industry speaks English. With a literacy rate of 95 per cent, it's also not surprising that Kerala is famous for its poets and musicians.

Among Kerala's assets are its industrious people who have worked to build up the state's standing not just in the sub-continent but in the world as well. Although relatively poor in natural resources, it is rich in scenic beauty and spicy offerings such as cardamom and pepper, and wood products such as teak, rosewood and ebony.

Kerala's beaches are well known not just for the coconut trees and the fishing communities that thrive off the sandy stretches, but for their beauty coupled with the awesome presence of the crashing Arabian Sea. The famous Shankumukham beach of Trivandrum offers a curving coastline filled with coconut trees and fishermen in their wooden long boats and fishing nets hard at work near the horizon.

IT'S AMAZING HOW SO MANY PEOPLE CAN BE PACKED INTO ONE BUS. COULD IT BE A GUINNESS RECORD?

The beautiful sandy beaches of Kovalam can match any in Hawaii, Bali, Pattaya or Penang. However, Kovalam does not have the kind of hotels and sea sports facilities that the other countries can boast of. But for those wishing for a back-to-nature experience, this might do the trick. The rocky cliffs and swaying coconut palms provide an eminently satisfying tropical paradise atmosphere.

Part of the charm of staying in Kerala is the old-world, unhurried feeling that still exists, both in the terrain as well as the architecture. The Mascot, an old Colonial hotel in Trivandrum, is situated in a hilly area and enabled us to soak in the sight of hills, valleys, water-filled paddy fields, streams and rivers in the distance.

In Cochin, there is the Bolghatty Hotel, a splendid old place built by the Dutch in the 18th century and used by the British as a residency in the following century.

The Malabar Hotel is a beautiful

COURTESY OF GOVERNMENT OF INDIA TOURIST OFFICE

These boats in a backwater are a memorable sight.

grand hotel which was recently renovated and is now among the state's larger hotels. Run by the Taj Group, India's leading hotel chain, its choice position is a bonus, located as it is at the tip of the resort island of Willington.

Malayalee hospitality is matched by delicious food. Fish and vegetables figure prominently in the diet, and no visit to the state would be complete without a *karimeen* (a medium-sized fish which is usually served fried) lunch. Another bonus would be the relatively inexpensive food available. A very refreshing coconut drink costs only 30 cents while most meals cost about a third of what they would in Singapore.

While the rural areas create a lasting impression in one's mind, it's the hustle and bustle of the cities that really galvanises you. Trivandrum city, the capital of Kerala, is clean and neat, and the presence of churches, temples and mosques is quite apparent. Punctuating this religious mood are beautiful mansions and western-style homes.

Trivandrum is very safe and there are plenty of good buys for Singaporeans. Do not expect any night life in Trivandrum or in any other part of Kerala, apart from the few five-star properties that offer discoes.

Cochin, the port city of Kerala, has a long history which began, and still continues, with its port. The timber industry is also fairly important, and history has it that King Solomon obtained teak from Kerala to build his famous temple in Jerusalem.

Kottayam and Alleppy, two commercial centres in Kerala, are known for their saree shops, and many a blushing bride would be wearing her wedding outfit purchased at either of these towns.

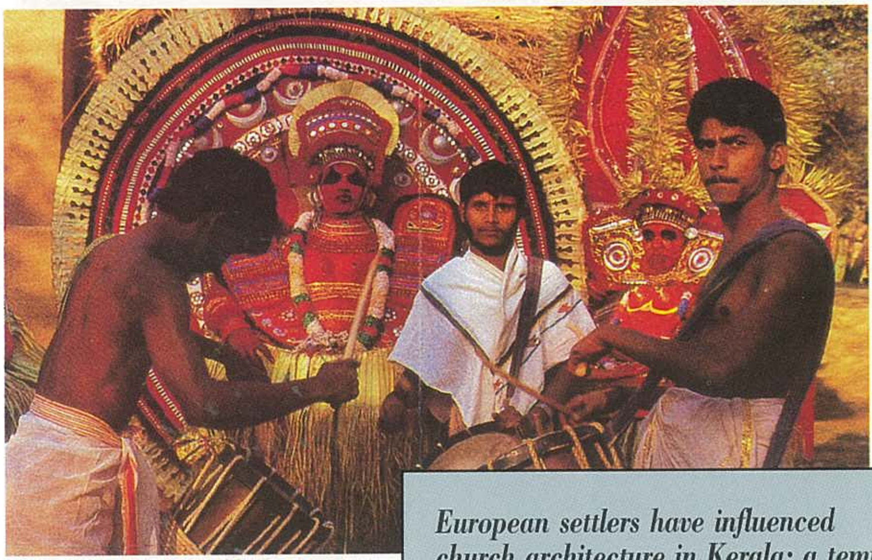

COURTESY OF GOVERNMENT OF INDIA TOURIST OFFICE

European settlers have influenced church architecture in Kerala; a temple festival, an arresting sight.

The only hitch about travelling in Kerala is the poor transport system. It's amazing how so many people can be packed into one bus; could it be a Guinness record of sorts, we wondered?

If you are wise, you'll opt for the taxi, which costs a mere $50 for a whole day's use. For commuting between towns, take the train, which will offer you a good glimpse of life in Kerala and spare you a hellish ride on pot-holed roads.

No visit to Kerala would have been complete without a visit to the relatives. In this respect we were lucky to catch up with old acquaintances and even attend a couple of weddings. The experience of a traditional Malayalee wedding served as a welcome reintroduction to the customs and services of life in this relaxing state. ✻

A CELEBRATORY MEAL

WHAT IS *ONAM* WITHOUT THE TRADITIONAL *ONAM SADYA?* SHILA FENANDEZ SPEAKS TO MRS K G M PILLAI ABOUT THIS TASTY VEGETARIAN MEAL. PHOTOGRAPHY BY Y K FOO.

THE JAPANESE with their elaborate tea ceremony or the Chinese with their delicately balanced *yin* and *yang* food tend to be recognised for their gastronomic rituals. It is rare that the Malayalee *onam sadya*, or *Onam* feast, takes its place among these better known cuisines. Perhaps it is because all the fine details about the origins and significance of Malayalee food have been so much a part of our grandmothers, mothers or aunts that little of it is spoken about, let alone recorded in writing to be shared with others.

The highlight of the month of *chingum* is the celebration of *Onam* all over Kerala and among the overseas Malayalees. While nothing obvious marks this annual mid-August occasion in Singapore, the basic features are not bypassed in Malayalee homes here. Ten days of heady celebration marks it in Kerala with schools closed for the length of the festivities and all businesses enjoying the last four days ending with *thiru onam*. Houses are given a thorough clean and some of the essential sweetmeats prepared well ahead. Somehow every Singaporean Malayalee manages to partake in the midday *onam sadya* at home or in restaurants that serve this special meal.

Once the philosophy that governs every aspect of cooking for *Onam* becomes common knowledge, it could

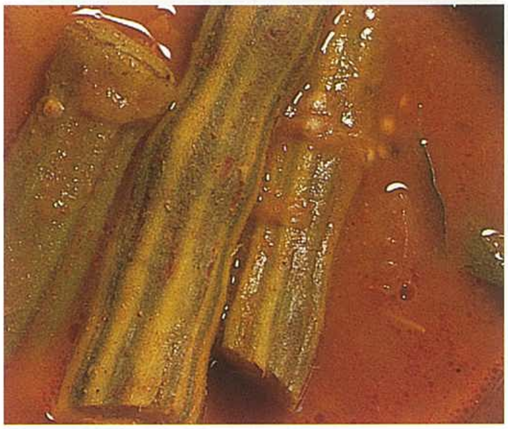

change forever the way you look at a banana leaf, a knob of ginger, the commonplace spices found in any Malayalee kitchen or the staple coconut milk.

A Malayalee meal is traditionally eaten with the fingers, seated with other guests on long parallel rows of mats with your legs crossed and tucked neatly underneath. The aisles in-between form passageways for the hosts to stream in with the hot food; the honour often belonging to the women of the household. A two-fold banana leaf, broad on one side and tapering off on the other, serves as a rich green, fragrant serving dish and place marker. The narrow end sits to the left of the user while the grooved centre, which runs the length of the leaf, separates accompaniments placed along the upper half. These biodegradable sections of banana leaves are laid out well before the guests actually arrive.

A variety of at least eight curried

The onam sadya is a colourful meal which appeals to nine varieties of tastes of the human palate.

vegetable accompaniments is nothing exceptional for an *onam sadya*. There must be three perennial chutnies — *inji* (ginger), *narenga* (lemon) and *manga* (mango). The main ingredients are pared and then diced, chopped or cut into small wedges and flavoured with a tangy mixture of spices. These pickle-like items are placed in neat little mounds on the left upper half of the leaf one after the other. They appeal to the sour side of our palates and are taken in small amounts to blend in with mouthfuls of other dishes. They are often prepared in advance but do not spoil partly due to the preserving quality of the porous *chutty* or round-bottomed earthern pots they are simmered in.

The next items are serious vegetable mixes, the quality of which often makes or breaks the reputation of the cook. While each one adds a secret dash of something to enchance the taste of the *pachadi, kichadi* or *thoren*, the common factor is the blend of fresh vegetables that go into them. The minature wedges of ash gourd (winter melon), beetroot or tomato are the predominant vegetables in the *kitchadi*. The same vegetables, together with green chillies, are simmered unhurriedly in plain thick yoghurt and coconut cream to result in the richer *pachadi*. Some add a little ground mustard seeds for effect. The *thoran* adds the vital yellow colour to the *Onam* spread. Finely chopped small cabbages along with coarse ground desiccated coconut, cumin seeds, onions, tumeric and chillies combine subtly to form this vegetable offering. For garlic fans, a smattering of chopped garlic is a distinct possibility.

Just when you think there could not be another blend of vegetables, comes the *avial* placed smugly to the right of the *thoran* on the leaf. Colour plays an important role in this dish. The naturally warm colours of julienne strips of ash gourd, carrots, *payaru* (long beans), green plantains, yam-like *chennah* are clearly discernible through the fine coating of coarsely ground coconut pulp.

While the various communities of Kerala are well known for their splendid seafood and meat items, the *onam sadya* is reserved for an astonishing variety of vegetable dishes. For the hopelessly meat-addicted guest, the *kooteh curry* serves as an adequate substitute. The heady mix of *masala* often reserved for meat preparations is an important flavouring for diced potatoes occasionally mixed with cauliflower florets. This moist curry takes its place to the extreme right of the upper portion of the leaf as a fitting end to the band of pre-served accompaniments.

The *olan* is placed below the *kooteh* curry. Black-eyed peas, one of the many varieties of pulses, broad wedges of ash gourd and green plantain, and strips of long beans are poached in coconut milk. A generous spoonful of coconut oil adds the discernibly different taste to this dish.

The narrow left end of the leaf holds a variety of delights: handfuls of *upperi*, crisp fried banana chips flavoured with salt and tumeric; *sharkara vartti*, more banana wedges coated generously with brown palm sugar; and a ripe banana hidden underneath a curly-edged *papadum*, a savoury wafer made out of flavoured split peas and fried quickly in hot oil.

All the above items come to their full flavour when deftly blended with steaming hot plain white rice. Traditionally the *chembawari* variety of rice is served, tipped out of rattan baskets which add to its fragrance and flavour. The size of the mound of rice varies according to the guest's needs and small amounts are pulled away from it to be savoured with the different rounds of curries.

If you are a first-timer to the fine art of participating in the *onam sadya*, you need to be aware of the various stages and order in which the main items are to be savoured. The meal proper begins after you have sprinkled your leaf with some of the *jeeragga vellum* (boiled water flavoured with cumin seeds) and cleaned it with a smart sweep of your right hand across it. Sips

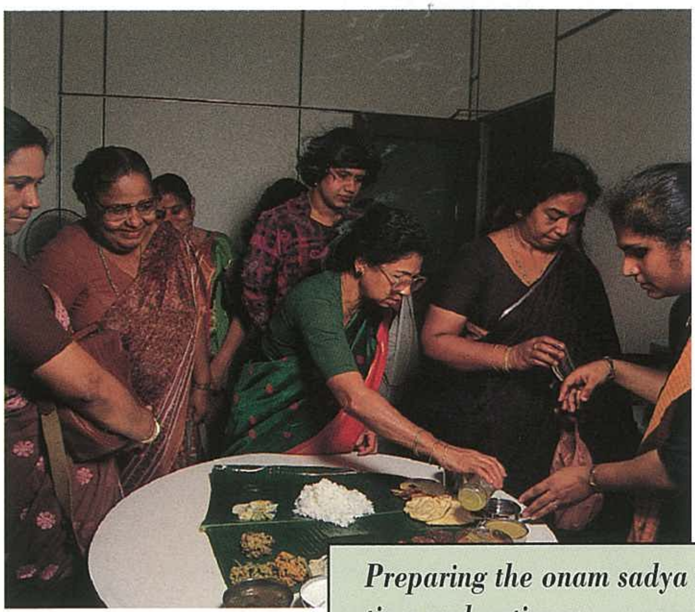

Preparing the onam sadya takes time and patience.

of this water between mouthfuls are believed to aid digestion.

The meal proper starts with a thick gravy of *parippu* or hulled green gram, moistened with a quick dash of melted ghee. A large portion of the rice on the leaf is eaten with *sambar*, the next curry. This is a thin broth of *thoor dhal* with tender vegetable pieces and the unmistakable tangy taste of a tamarind, coriander, alba and asafoetida garnish. The *payasam*, or *pradhaman*, ushers in the dessert part of the full meal. These delicious semi-liquid milky puddings are often sprinkled with toasted cashew nuts, raisins or coconut bits.

Rice makes the scene again; this time with *pulisheyry* or *khalan* and *olan*. The richer *pulisheyry* is made with green plantain and slightly soured curd. The simpler *khalan* boasts ground dried red chilli seeds which not only give it punch but also a pleasant red tinge. The health-conscious cook nowadays very cleverly substitutes coconut cream and oil with skimmed milk and soya bean oil and makes yoghurt with low-fat milk with negligible sacrifice to taste or texture.

This combination of dishes is supposed to appeal to nine varieties of tastes of the human palate. Very few cuisines can achieve this masterful blending of such a number especially based solely on vegetables. Having by now worked through seven varieties of tastes, it is time to settle the whole meal with *resum* and *moru*. *Resum*, a thin soup of tomato and coriander leaf garnish, complements the equally thin *moru*, a yoghurt drink embellished with bruised small fresh chillies, ginger and curry leaves.

It is also important to note that regional variations of the *onam sadhya* exist but this does not take anything away from the celebrations.

Anything but boring, this all-vegetable spread.

In keeping with the careful preparation and presentation of such a superb meal, the guests have a certain obligation to observe etiquette. No matter how tempting, fingers are not to be licked. Rice is eaten in small amounts pulled away from the larger quantity served. Items on the leaf are taken in turn. The *onam sadya* is enjoyed in the company of others and entails patience and co-operation; guests do not leave as and when they wish or try and jump the order in which the food is served. Despite the consistency of most of the curries, care should be taken not to spill any of them.

When you have eaten your fill, the lower portion of the leaf is to be folded, away from you, along the centre. This is a good time to catch up with the latest happenings with the guests on either side as you remain seated behind the folded leaf, waiting for the others to complete their meal. Provision is made for the used leaves to be cleared away after most of the guests leave their places.

Celebrating *Onam* marks the annual replay of the visit of the legendary ancient king, Mahabali, who makes a one-day journey to his original land to see his people live without a care, in perfect harmony, happy and enjoying an abundance of good food. In Singapore, this is not so hard to do and if nothing else, the *onam sadya* is a fitting highlight of this festival held dear by the Malayalees. ✻

KINGLY KATHAKALI

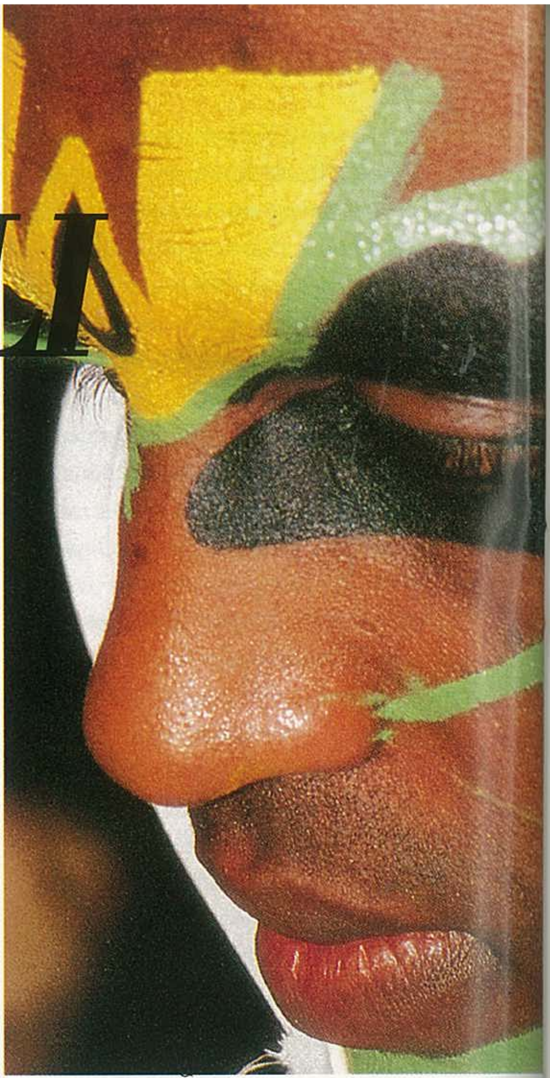

Eye movements emphasise messages conveyed in hand movement.

The format of the Krishnattam and the Ramanattam, dance-drama forms created centuries ago to celebrate the lives of Krishna and Rama respectively, served as an inspiration for other legends patterned on the same lines. Gradually this dance form acquired a new name - Kathakali - meaning literally, story-play. Interestingly, as in the case of Krishnattam and Ramanattam, several of these plays were written by kings and the art of Kathakali effloresced under royal patronage. Some kings became expert dancers and participated in performances.

As a dance form, Kathakali as we see it today is not more than 300 years old. Its origins, however, go far back in time to indigenous animistic rituals and classic Sanskrit theatre. In fact, Kathakali represents the distilled expression of a slow process wherein the different dance and theatre traditions of Kerala and neighbouring regions have been combined and synthesised.

It is a very exacting discipline demanding complete dedication and long years of hard training. It requires complete comtrol of the body — almost every fibre of it — and a sensitivity to emotion so as to be able to render all its nuances through facial expressions and hand gestures.

For attaining fluid grace, the training also includes a special kind of body massage.

A Kathakali performance traditionally lasts all night long. There is no stage, no backdrop, no scenery. The performers are all male and are trained to portray women. The eyes and hands play an important part and through gesture and expression a performer is able to create the illusion of a palace or a forest scene. The themes generally centre around

The camaraderie that only comes with the shared pain of learning and the joy of performing.

the slaying of an evil adversary.

This involves fury and violence with demonical characters yelling, growling, whirling and trampling.

The significant costumes, the make-up which takes hours to put on, and the drumming transport the spectator into another world, a fantastic world of gods and men, and epic dimensions where majestic and heroic characters are propelled by primeval forces and

INDIA: WEEK BY WEEK

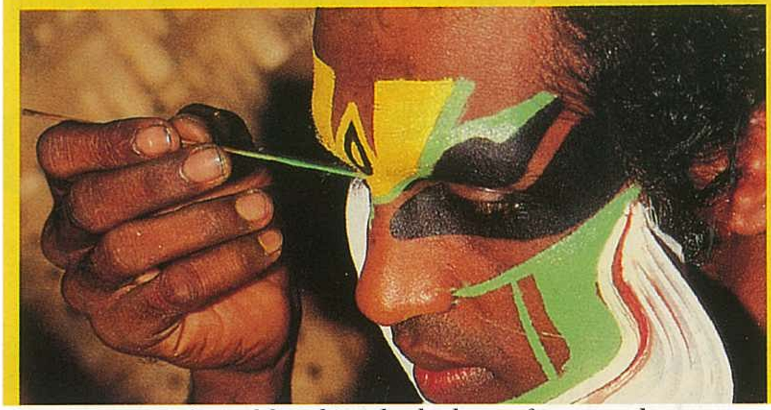

His jaw is framed by white cheek plates of paste and paper.

Twenty-four hand positions combined in various ways, give performers a vocabulary of over 600 words. In full-skirted costume and tall crown he mimes his role to the accompaniment of drums.

elemental passions. These performances with their drama and spectacle are compelling. Truly, Kathakali represents the crowning achievement of theatre tradition in India. ✻

Text and photographs from KERALA: Week by Week, published by Media Transasia Ltd.

A Keralite in Singapore

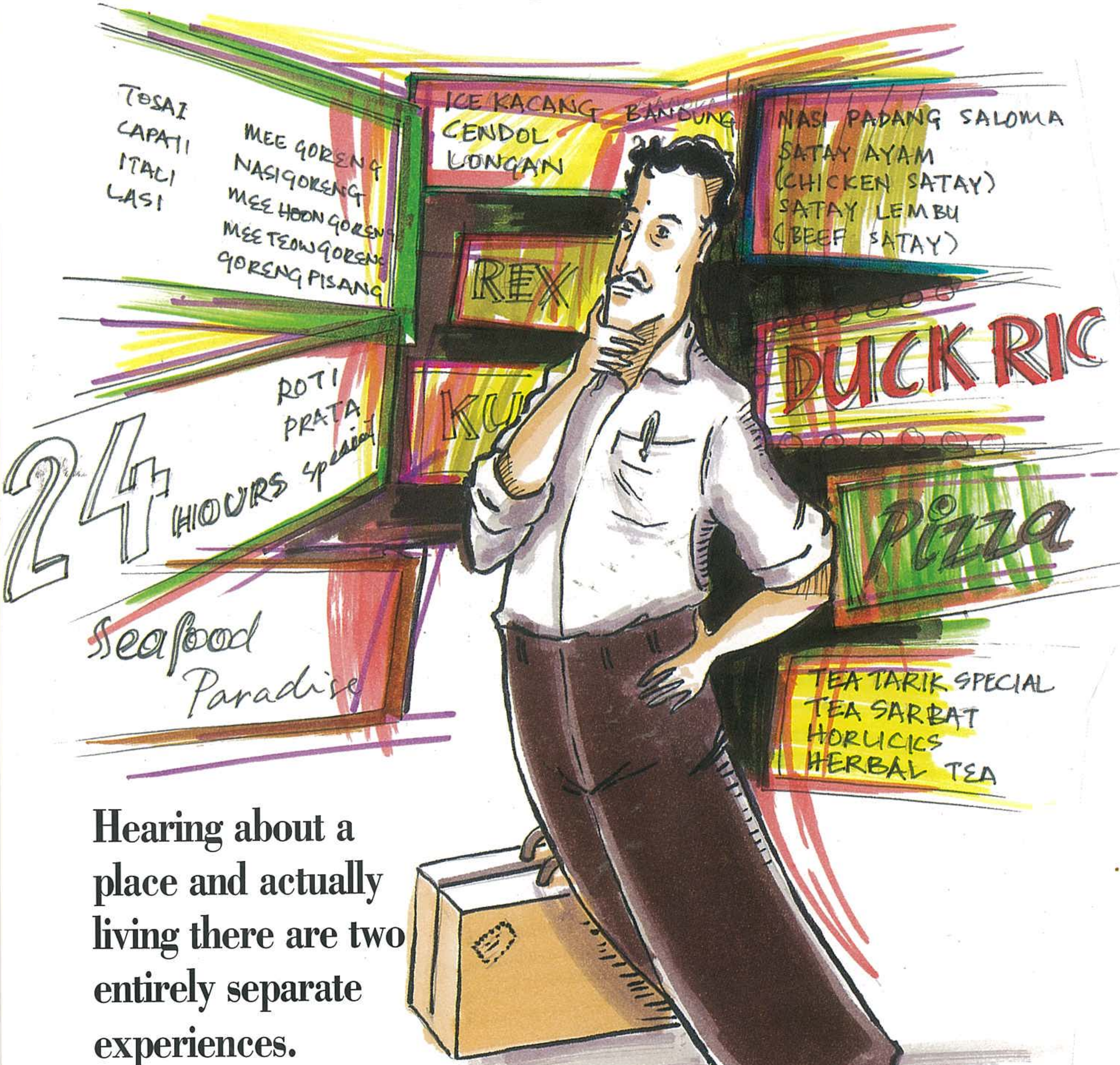

Hearing about a place and actually living there are two entirely separate experiences. Sankaran Ruby, an expatriate living here, shares his impressions of the Singapore lifestyle.

IT IS very difficult for me to write about Singapore as seen through an expatriate's eyes. I do not feel like an outsider or an alien here. In New Delhi, where I spent most of my working life, I used to feel that I did not belong. Singapore, with its multi-racial, multi-ethnic and multi-cultural community is so cohesive that neither colour, religion nor race matter and I feel comfortable in the cocoon of society. This is an important factor to me.

> AND I DO NOT SEE ANYTHING WRONG IN ASPIRING FOR THE BETTER THINGS IN LIFE AS LONG AS IT IS OUT OF WELL-DESERVED EARNINGS.

Personally, I have yet to encounter any discrimination in my workplace or anywhere else due to my colour or nationality. This is a welcome change from the attitudes in western countries where life can be an uphill struggle for Asians.

When I first visited Singapore in 1989, I was not prepared for the level of sophistication that I witnessed. Now, while everybody comments on the efficient transport system, the clean roads and housing estates, the most striking aspects of Singapore, to me, are the excellent housing facilities and the great number of schools. I would face more problems finding a good school for my children if I had shifted from one city to another in India. Despite the mountains of paperwork needed to procure all the permits and passes, the procedure is smooth and fast and many things follow automatically, once the papers are in order.

Another strong impression is of the Singaporeans' love of food. The city state must have more eateries than any other country per square kilometre! And they seem to be busy all the time. If my wife tries eating as the Singaporeans do, she will gain 15kg in as many days. It is a great wonder how Singaporean girls maintain their figures. My first impression of Singapore was that of the "Singapore Girl" walking by, offering a tantalising view of her shapely legs!

The nice things aside, as an expatriate there are common problems which we face in any country: acceptance as an equal despite having similar skills and knowledge as far as the workplace is concerned and the problems relating to housing, children's education and medical expenses. In all these areas, except medical services, Singapore scores very well when compared with other favourite destinations of Indians. Last year, my wife had to spend three days in hospital. When I received the bill, I almost had a heart attack, but the thought of what the bill would be like prevented it. If it wasn't for their companies' hospitalisation benefits, many expats would not be able to afford such medical facilities.

The pace of life is another thing. Everything is done in a hurry here, be it at the check-out counter of a supermarket, offices or government departments. Even at pedestrian crossings, people rush to outrun the blinking green man. This could be due to the competitive nature of life here. In the long run this roller-coaster ride may play havoc with one's family life and mental health. This need to perform at peak all the time is very damaging. Working in Singapore over the last two years, I too have been caught up in the same grind. The ability to relax seems to be lacking in Singapore society.

Many outsiders comment about Singapore being a "fine" country and that Singaporeans only bother about the three "Cs" — condo, car and credit card — and that they cannot chew gum and so on. When you think of the filth and grime in these outsiders' countries, it is obviously better to have tough rules and regulations to ensure that your habitat is clean. I am also very much in favour of tough rules on the destructive drug abuse habit. And I do not see anything wrong in aspiring for the better things in life as long as it is out of well-deserved earnings.

I am also impressed and heartened by the government's stress on the mother tongue. I have a few Malayalee friends who take great pride in saying that their children do not speak Malayalam. I find this very distressing. It is criminal to forget your roots.

Still, if I were to describe my experience in a nutshell, I would say that I find Singapore very attractive. I like Singaporeans and I feel I can live with some imperfections and still enjoy life. *

With the best Compliments

of

A. B. MOHAMED RESTAURANT

(Open 24 Hours)

VEGETARIAN & NON-VEGETARIAN RESTAURANT
IN THE HEART OF LITTLE INDIA

**EXPERIENCED CHEFS REPUTED FOR SERVING ONLY
THE FINEST & THE MOST EXQUISITE
NORTH & SOUTH INDIAN
CUISINES WELCOME YOU TO ENJOY THE BEST OF**

Chicken, Mutton & Fish Briyani,
Prawns, Crabs,
Chicken, Mutton & Fish Curry
Murtaba, Pratta, Chappathi, etc.

WE CATER FOR ALL FUNCTIONS

**WE PROVIDE EXCELLENT GUEST ROOMS WITH ECONOMICAL ROOM RATES
100-A, SYED ALWI ROAD, SINGAPORE 0821. TEL: 2996295 FAX: 2949454**

**NO. 276-278 SERANGOON ROAD, SINGAPORE 0821 TEL: 2981010
136, SYED ALWI ROAD, SINGAPORE 0821 (AIR-CON) TEL: 2992723**

നാടകം: എൻെറ മകൻ

(മിസ്സിസ് നാൻ ഓണോപഹാരം വായിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു വാതിലിൽ ഉറക്കെ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം മിസ്സിസ് നാൻ വാതിൽ തുറക്കുന്നു. പൂരി കിതച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നു.)

നാൻ എന്താ കിതക്കുന്നത് പോയകാര്യം എന്തായി

പൂരി ഓ ഒന്നും പറയണ്ട എല്ലൊന്നും ഒടിയാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു (വിയർപ്പ് തുടക്കുന്നു)

നാൻ ഇരിക്കൂ വാട്ട് ഹാപ്പൻറ്

പൂരി (ഇരിക്കുന്നു) എന്ത് പറയാനാ, എന്നെ കുടഞ്ഞുകളഞ്ഞു ഞാനൊരുവിധത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു(വിയർപ്പ്തുടക്കുന്നു)

നാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞ് തന്നത് ഒക്കെതന്നെയല്ലേ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത്

പൂരി അതേന്ന് അതൊക്കതന്നെ

നാൻ അമ്മയോടല്ലേ ചോദിച്ചത്

പൂരി അതെ അമ്മയോട് തന്നെ

നാൻ അവർ നല്ല സ്വഭാവമുള്ള അമ്മയാണ് എന്നല്ലെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്. പിന്നെ കുഴപ്പത്തിടയില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ എങ്ങിനെയാ ചോദിച്ചത്

പൂരി (കടലാസ് പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് എടുത്തു വായിക്കുന്നു) Question no 1 കുട്ടി Underwear ഇടാറുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം അങ്ങോട്ട് എറിഞ്ഞു അതിന്ന് ഒരു ആട്ട് തന്നു

നാൻ എടോ Pants ഇടാറുണ്ടോ എന്നല്ലേ എൻെറ ചോദ്യം

പൂരി അത് Pants ന്ന് പകരം Underwear എന്നായിപ്പോയി. അതിത്ര വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല

നാൻ കഷ്ടം പിന്നെ എന്തൊക്ക അബദ്ധങ്ങളാ എഴുന്നള്ളിച്ചത്

പൂരി എല്ലാം വേണ്ടവിധത്തിൽ തന്നെ ആടാനറിയാമോഎന്ന രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി ഒരു തുപ്പ്

നാൻ Dance അറിയാമോ എന്നല്ലേ ചോദ്യം Dance ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൈ കൈകാലിന് കുഴപ്പമൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല.

പൂരി അയ്യോ Dance ആട്ടമല്ലേ അതിനെന്താ കുഴപ്പം പിന്നെ മലയാളികളുമായി ബന്ധപ്പെടാറുണ്ടോ എന്ന മൂന്നാമത്തെ Question വെട്ടുകത്തി എടുത്തോണ്ട് ഒരു വരവ്. ഞാൻ അവിടുന്ന് ഒരറ്റ ഓട്ടം ഓട്ടത്തിൻെറ ശക്തികൊണ്ട് പിടഞ്ഞടിച്ചു വീണു. എങ്കിലും വെട്ട് കിട്ടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു.

നാൻ അബദ്ധത്തിൽ വാക്ക് തെറ്റിപറഞ്ഞാലും ആ അമ്മ ശുണ്ഠികാണിക്കണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. നല്ല സ്വഭാവമുള്ള അമ്മയെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞ് കേട്ടത്.

പൂരി ഒരു ചെറിയ കുഴപ്പം ചോദ്യം അമ്മയോടാണങ്കിലും ഉത്തരം ആ പെണ്ണായിരുന്നു

നാൻ ഏത് പെണ്ണ്

പൂരി അവരുടെ മകൾ മിസ്സ് കാളി

നാൻ അതുശരി നിങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ.
അവളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് എന്തിനാ ചോദിച്ചത് . വീഴ്ചയിൽ പരിക്ക് ഒന്നും പറ്റിയില്ലല്ലോ

പൂരി ഇല്ലന്നോ മേലനക്കാൻ വയ്യ. നല്ലകാലത്തിന് എല്ലൊടിഞ്ഞില്ല Brandy ഉണ്ടെങ്കിൽ സ്വല്പം കുടിച്ചാൽ ശരിയാവും . ഇനി പെണ്ണിനെ അന്വേഷിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ മിസ്സിസ് നാൻ കൂടി വന്നാൽ തരക്കേടില്ല.

നാൻ ശരി അങ്ങിനെയാവാം Brandy അദ്ദേഹം വന്നിട്ട് പോരെ

പൂരി Brandy സ്വലപം കുടിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇറങ്ങാം (നാൻ ബ്രാണ്ടി എടുക്കാൻ പോകുന്നു) എത്ര കല്യാണം നടത്തിവെച്ചവനാ ഇതു ആദ്യത്തെ അനുഭവമാ. ശുക്രകാലം പുറകോട്ട് മാറുന്നെന്നാ തോന്നുന്നേ (Brandy കൊണ്ട്കൊടുക്കുന്നു. കുടിക്കുന്നു) ഓ എന്തൊരു ആശ്വാസം കുറച്ച് കൂടി ആവാം

നാൻ അതുമതി

പൂരി ഇത് വളരെ കുറച്ചല്ലേ ഉള്ളു, നാവ് നനഞ്ഞില്ല

നാൻ ഇനി തിരിച്ചു വന്നിട്ടാകാം ആദ്യം എവിടെയാ പോകേണ്ടത് (ഗ്ലാസ്സ് എടുത്ത് അകത്ത് പോയി കുറേ

പൂരി അതും ശരിയാ കുടിച്ച് കൊണ്ട് പോകണ്ടാ. തിരിച്ച്വന്നിട്ടുമതി. ആദ്യം ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിൽ പോയി അവരുടെ മകളെ കാണാം

നാൻ അവർ എങ്ങിനത്തെ സ്വഭാവക്കാരാ

പൂരി നല്ല സ്വഭാവം. വളരെ നല്ല കൂട്ടരാ. സുന്ദരി ഒരു അഹംഭാവവും ഇല്ലാത്ത പെൺകുട്ടിയും. Simple girl

നാൻ Question paper കയ്യിലില്ലേ

പൂരി അത് എൻെറ പോക്കറ്റിൽ ഉണ്ട് (നോക്കിയിട്ട്) എന്തിനാ ഇത്ര ആഭരണങ്ങൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നത്.

നാൻ കിടക്കട്ടെ. ഞാൻ കയറി ചെല്ലുമ്പോൾ തന്നെ അവർക്ക് എന്നോട് ഒരു Respect തോന്നണം. വേണ്ടെ

പൂരി Oh, yes, yes

രംഗം രണ്ട്

(ഡോക്ടറുടെ വീട് മിസ്സിസ് നാനും പൂരിയും ഇരിക്കുന്നു. ശാരി നിൽക്കുന്നു. കുറച്ച് വിട്ട്)

നാൻ മോൾ ഇരിക്കു

ശാരി വേണ്ട ഞാൻ നിന്ന് കൊള്ളാം നിങ്ങൾ ആരാണന്ന് മനസ്സിലായില്ലല്ലോ

പൂരി ഞാൻ പൂരി ശ്രീമതി മിസ്സിസ് നാൻ ഞങ്ങൾ Family friends ആ അമ്മയേയും അഛനേയും നല്ലപോലെ അറിയാം

നാൻ എന്താ പേര്

ശാരി ശാരിഅമ്മ ചക്കര എന്നാ വിളിക്കാ

നാൻ Sweet Name എന്താ ജോലി

ശാരി മാനേജർ

പൂരി ഏതു കമ്പനിയാ

ശാരി A B B Co

നാൻ എന്താ നക്ഷത്രം പിന്നെ Date of Birth.

ശാരി ഇതെല്ലാം എന്തിനാ

പൂരി ഒന്നുമില്ല. ചീപ്പ് മേനാജരായി ജോലിയപണ്ട് അതിന് വേണമെങ്കിൽ ശ്രമിക്കാം

ശാരി Cheap Manager അതെന്ത് ജോലിയാ ചീപ്പ് (comb) ഉണ്ടാക്കുന്നതോ

നാൻ അതൊന്നുമല്ല വലിയ മാനേജർ ഉദ്യോഗം

ശാരി വേണ്ട ഇപ്പഴത്തെ ജോലി എനിക്ക് ഇഷ്ടമാ

പൂരി പുറന്നാൾ എന്നെന്നാ പറഞ്ഞത്

ശാരി പറഞ്ഞില്ലല്ലോ

പൂരി വയസ്സ് 25 ആണ് അല്ലേ. അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (പിള്ളയോട് സ്വകാര്യം) ഓഫീസ് എവിടെയാണന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അവിടെ പോയി സ്വഭാവം കണ്ടുപിടിക്കാം. ബുക്കും പെൻസിലും എടുത്ത് കയ്യിൽ വെക്കുന്നു.

ശാരി (നോക്കിയിട്ട്) എന്താ എഴുതുന്നത്

നാൻ ഒന്നുമില്ല ഞാനൊരു പാട്ടിൻെറ പേര് എവുതി വെച്ചിരുന്നു. മകന് കേസറ്റ് വാങ്ങാൻ അത് നോക്കിയതാ

ശാരി ഓഹോ ഓഹോ

പൂരി മിസ്സിസ് നാനിൻെറ മകന് വയസ്സ് 33 ചെറുനാരങ്ങയുടെ നിറം കണ്ടാൽ 25ഏ തോന്നു. 8000 വെള്ളി ശമ്പളം സ്വഭാവം പട്ട്. മുടി നല്ല കറുപ്പാ

ശാരി Wonderful

പൂരി എത്ര പെമ്പിള്ളാരാ പുറകെ നടക്കുന്നത് അതൊന്നും മോന് വേണ്ട അമ്മ നോക്കുന്ന പെണ്ണ് മതി

ശാരി എന്താ അമ്മ അത്ര strict ആണോ. ചിലപ്പോൾ അമ്മ അറിയാതെ Girlfriends കാണും

പൂരി No ഒരിക്കലും ഇല്ല എന്തും അമ്മയോട് തുറന്ന് പറയും . എന്തൊരു സ്നേഹമാണോ അമ്മയുടെ കൂടെ ഇരുന്നേ ഭക്ഷണം കഴിക്കു

ശാരി സ്നേഹം കൊണ്ടോ പേടികൊണ്ടോ

പൂരി രണ്ടും ധാരാളം ഉണ്ട് സാരി തുമ്പ് പിടിച്ചേ നടക്കു

ശാരി എന്നാ പോക്കാ എന്താ സാരി തുമ്പ് പിടിച്ചല്ലെങ്കിൽ വീഴുമോ

Best Compliments and Wishes
from

Mr Ramdas Nair

Dr Uma Rajan

Mr Patrick Daniel

Mr Muralee Chandra

Mr Simon Rozario

Mr Jim Mohan

V G Menon and family

Sunil Sahadevan

നാൻ അത്രക്ക് അടുപ്പമാ എന്താ മകന് അമ്മയോട് അടുപ്പം നല്ലതല്ലെ

ശാരി വളരെ നല്ലതാ. ഇപ്പോഴത്തെ ചില പിള്ളേർ അമ്മയോട് ഒന്നും തന്നെ തുറന്ന് പറയില്ല.പലതും ഒളിക്കും

നാൻ അതല്ലെ എൻെറ മകൻ ഒന്നും ഒളിക്കില്ല ബുദ്ധിയുള്ളവർ അങ്ങിനെയാ

ശാരി ബുദ്ധികൂടിയവരും ഒട്ടും ഇല്ലാത്തവരും

നാൻ അത് പോട്ടെ എൻെറ മകനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ

ശാരി എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ മകൻ ആരാണന്ന് അറിയില്ലല്ലോ പിന്നെങ്ങിനെയാ

പൂരി സംസാരത്തിൽ ഇന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞൊതൊക്കെവെച്ച്

ശാരി ഇല്ല, അതിൻെറ ആവശ്യം ഇല്ലല്ലോ. കുടിക്കാൻ എന്തോ ചൂടോ തണുപ്പോ അമ്മ വരാൻ താമസിക്കും

പൂരി കാപ്പിമതി

നാൻ ഇതെന്താ ഇത് . നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ മാതിരി ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ പൂരി ഇവിടെ

പൂരി എന്താ, മര്യാദപോരെന്നോ പഠിച്ച പെണ്ണാ കാപ്പി എടുക്കാൻ പോയത് കണ്ടില്ലേ, ഇത്ര നേരം ഇവിടെ നിന്നത് പോരെ

നാൻ നല്ലതൊന്നും പറഞ്ഞ് വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ തലതിരിഞ്ഞല്ലോ നീളവും പോരാ

പൂരി നിറവും പഠിപ്പും സ്വത്തും വേണമെന്നുപറഞ്ഞു അതെല്ലാം ഉണ്ട് നീളം അളക്കാൻ പറ്റിയില്ല . പിന്നെ തടി ഒരു 2 കിലോഗ്രാം കൂടുതൽ കാണും അത് QBB തിന്നിട്ടാ

നാൻ എന്തോ ഒരു പോരായ്മ മോനിഷ്ടപ്പെടില്ലാ

പൂരി എന്താ ഇപ്പോൾ കാലു മാറുന്നത്

ശാരി (കാപ്പിയുമായി വരുന്നു) എന്താ കാലിന് അസുഖം (കാപ്പികൊടുക്കുന്നു) കുടിക്കുന്നു

പൂരി ഒന്നും ഇല്ലാ ഒരു തരിപ്പ് , നല്ല ചൂടല്ലേ. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങട്ടെ മിസ്സിസ് നാൻന് M.P കാണാനുണ്ട്, സമയത്തിന് അവിടെ എത്തെണം ആള് വളരെ ബിസിയാണോ. അമ്മ വന്നാൽ ഞങ്ങൾ വന്നിരുന്നെന്ന് പറയണം

രംഗം 3

(രണ്ടു പേരും by പറഞ്ഞ് പോകുന്നു)

നാൻ (വടിയിൽവെച്ച്) ഇനി ആരെയാ കാണാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങൾ ആ ഫോട്ടോ ഇങ്ങോട്ട് എടുക്കുവിൻ ഞാനൊന്ന് നോക്കട്ടെ. (ഓരോ ഫോട്ടോവും നോക്കിയിട്ട്)ഈ കുട്ടിയെ കാണാൻ പോകാം എനിക്ക് ഫോട്ടോ കണ്ടിട്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എവിടെയാ അവർ താമസിക്കുന്നത്

പൂരി ആ കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർക്ക് നിങ്ങളുടെ മകനെ ഇഷ്ടമാവില്ല

നാൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ അറിയാം

പൂരി എൻെറ 20 കൊല്ലത്തെ അനുഭവം വെച്ച് പറഞ്ഞതാ . എൻെറ ഈ ഊഹം എപ്പോഴും ശരിയായിരിക്കും

നാൻ നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ഊഹിക്കണ്ട എന്ത് തേങ്ങാകുല അനുഭവം എനിക്ക് ഈ കുട്ടിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു

പൂരി കുട്ടിക്ക് 23 വയസ്സേയുള്ളു

നാൻ അതിനെന്താ 11 വയസ്സ് വ്യത്യാസം. നല്ല പാകമാ ഞാനും അദ്ദേഹവും കൂടി 13 വയസ്സ് വ്യത്യാസം ഉണ്ട് എന്നിട്ടെന്താ ഞങ്ങൾ എന്ത് സ്നേഹത്തിലാ ജീവിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ 2 പറയും നാല് പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ എല്ലാം ശരിയാക്കും

പൂരി അത് അന്തകാലം ഇപ്പോൾ കാലം മാറികേട്ടോ ഒരു സ്ഥലത്ത് കല്യാണാലോചനയുമായി ചെന്നപ്പോൾ ചെക്കന് 5വയസ്സ് കൂടുതലുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു പെണ്ണ് വെണ്ടാന്ന് പറഞ്ഞു

നാൻ അതെല്ലാ എൻെറയും അഭിപ്രായം 5 ൽ കൂടുതൽ വ്യത്യാസം വേണമെന്ന് ആ പെൺകുട്ടിക്ക് അറിയാം

പൂരി അങ്ങിനെയല്ല മിസ്സിസ് നാൻ ആ പെൺകുട്ടിക്ക് സമപ്രായക്കാരോ അല്ലങ്കിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ വയസ്സ് താഴെയുള്ള ചെക്കനോ വേണമെന്ന്

നാൻ എന്നാൽ അവിടെ മൂത്ത് നരച്ച് ഇരിക്കേയുള്ളു

പൂരി അത് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അവൾ 28 വയസ്സ് താഴെയുള്ള ഒരു സുന്ദര ചെക്കനെ കല്യാണം കഴിച്ച് രണ്ടു കുട്ടികളുമായി സുഖമായി ജീവിക്കുന്നുലോകം മുമ്പാക്കമാ പോകുന്നത് നിങ്ങളെ പോലെ പിന്നാക്കമല്ലാ

നാൻ എന്താ പറഞ്ഞത് ഞാൻ പിന്നോക്കമാണന്നൊ എന്നെ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല .അതിരിക്കട്ടെ നമുക് ഒന്ന് പോയി നോക്കാം . നിങ്ങൾ അനാവശ്യംമൊന്നും പറയാതിരുന്നാൽ മതി.

പൂരി ഞാൻ എന്ത് അനാവശ്യം പറഞ്ഞു എന്നാ പറയുന്നത് മിസ്സിസ് നാൻ എഴുതി തന്ന ചോദ്യങ്ങൾ എല്ലാം

Best Compliments and Wishes

from

Mr K Soman

Mr A R Jumabhoy

Ms Sumitri Menon

Ms Anne Ee

Mr George Mathanool

Mr B J Prakash

Mr C A Menon

Mr & Mrs P Mathews

With Compliments from

INNO-PAC TRADING PTE LTD

76 Shenton Way
#08-00 Ong Building
Singapore 0207
Tel: (65) 225 7922 Fax: (65) 227 3265
Tlx: RS 26282 INNOPA

Enjoy the Unparallaled Beauty of

KERALA

Stay at Kovalam — one of the finest beaches in India. Cruise through the placid backwaters and canals. Watch "Kathakali" the world famous classical dance-drama. Enjoy tantalising Malabar curries. Shop for exotic local arts and crafts. More.

ALL IN 9 DAYS INCLUSIVE TOUR OF KERALA FOR $2300.00 PER PERSON

Call us for more details:
GC Nanda & Son Pte Ltd
Tel: 220 2020
INDIA TOUR SPECIALISTS
NANDA SUPER VALUE HOLIDAYS
GSA for palace on wheels
For more information please contact:
GOVERNMENT OF INDIA TOURIST OFFICE
TEL: 235 3800

Onam Greetings from:

INDUSTRIAL AND MARINE SUPPLIERS (S) PTE LTD
INTERNATIONAL CONSULTING AND TRADING
ENGINE SPARE PARTS
IMPORT-EXPORT

545, Orchard Road,
#10-04 Far East Shopping Centre
Singapore 0923
Tel: 738 7530/7387531 Fax: 738 7533
Tlx: 39144 MMSSNG

STUDIO alpha

- Portraiture
- Editorial
- Still Life
- Product Photography

YK FOO
Photographer
556 Sims Avenue Singapore 1438
Tel: 453 4005 Fax: 746 8901
Pager: 200 6629

ചോദിച്ചു ചില വാക്കുകൾ തെറ്റിപ്പോയി മനുഷ്യരല്ലേ തെറ്റ് പറ്റില്ലേ

നാൻ ഇങ്ങിനെ തന്നെ തെറ്റുകൾക്ക് വടിയും കത്തിയും എല്ലാം വരും

പൂരി എൻെറ അഭിപ്രായത്തിന് വിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ മകൻെറ കല്യാണം ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നെ വിശ്വാസമില്ലാത്തത്കൊണ്ടല്ലേ ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിതന്നത്. ഞാൻ അത് ഫോളോ ചെയ്തതാ തകരാറയത്. എൻെറ അനുഭവംവേറെ നിങ്ങളുടെ അറിവ് വേറെ

നാൻ ഓ എന്തൊരറിവാ

പൂരി നല്ല ആമ്പിളേളരെ പെറ്റ അമ്മമാർക്കല്ലാം ഞാൻ തങ്കമായ പെൺകുട്ടികളെ കണ്ട്പിടിച്ച് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് അവരൊക്കെ എത്ര സന്തോഷമായിട്ടാ ഇരിക്കുന്നത് പലരേയും നിങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ലേ.

നാൻ നിർത്തടോ തൻെറ തൻെറ തന്നത്താൻ പുകഴ്ത്തൽ

പൂരി പക്ഷെ ഒന്ന് മനസ്സിലാക്കണം അതെല്ലാം എൻെറ സ്വന്തബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചതാണ് അല്ലാതെ ചോദ്യം ആരും എഴുതി തന്നതല്ല

നാൻ ഇപ്പോൾ കുറ്റം ചോദ്യത്തിനായി ചോദിച്ച രീതിക്കല്ല ഇനി എൻെറ മകന് ഞാൻ തന്നെ പെണ്ണ് നോക്കികൊളളാം തൻെറ സഹായമൊന്നും വേണ്ട

പൂരി ഇങ്ങിനെയാണ് പോക്കെങ്കിൽ ഒന്നും ശരിയാവില്ല

നാൻ തൻെറ കരിനാക്ക് കൊണ്ട് ഒന്നും പറയാതെടോ ഞാൻ പോകുന്നു. കല്യണത്തിന് ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ മതി

പൂരി ശരി ഞാൻ കണ്ടോളാം നിങ്ങളുടെ ചോദ്യം ആർക്കും പിടിക്കില്ല . ശിവകുമാർ മകൻ ഇത് വല്ലതും അറിയുന്നുണ്ടോ.

ശുഭം

WITH COMPLIMENTS FROM

HB Media Holding Pte. Ltd.

(a member of Ho Bee Group)
Blk 11 Kallang Place #06-10/12 Kallang Basin Industrial Estate
Singapore 1233
Tel: 293 6888 Fax: 291 3757/291 4508/294 0376 Tlx: RS 36740 SCANTR

A RELIGIOUS PRACTICE

HINDUISM IS ONE OF THE OLDEST RELIGIONS IN THE WORLD. WHILE MANY HAVE HEARD OF IT, FEW KNOW ENOUGH ABOUT IT. **PETER ZACHARIAH** OFFERS A BASIC UNDERSTANDING ON THE SUBJECT.

THE WORD "Hindu" is derived from Sindhu, the name Persians gave to the land watered by the River Indus. The inhabitants of this land were a pre-Aryan people possibly related to the Dravidians of South India, who had developed a high civilisation, akin to that of Mesopotomia, in the third Millennium B.C.

With land-hungry invaders on the prowl, a new religion was introduced to the land, and with it arrived the sacred books written in Sanskrit known as the *Vedas*. In the course of time, the religion of the Aryan newcomers, blending with the cults of the Pre-Aryan population, spread all over India and developed into what is known as Hinduism. It is the major religion of India, and one of the oldest living religions in the world. About 85 per cent of the Indian population comprise Hindus. Hinduism in India affects family life, food, dress and architecture. The caste system, as applied to Hindus, determines its followers' way of life, often even their occupations. Hindus have settled throughout the world and have taken their faith with them. So Hinduism is found nowadays in many countries, and Hindu literature and philosophy have influenced people throughout the world.

Their faith, Hindus believe, is *Sanatana Dharma*, meaning the eternal or ancient religion. Hinduism includes the *Varna-ashrmadharma*. This phrase refers to the duties of the four *varnas*, or social divisions, and the *ashramas*, or stages in life. Unlike other major religions, Hinduism was not founded on the teachings of one person, developing gradually over thousands of years. Many sects arose within Hinduism and each developed its own philosophy and form of worship. Hinduism has many sacred

books divided into *shruti* (revealed) and *smriti* (remembered) texts.

Most Hindus believe in the authority of the *Vedas*, the oldest Hindu scriptures and the oldest writings of any major religion. A Hindu also accepts the teaching of the *Dharma-Shastras*, or ancient law books, and the philosophical writings of the *Upanishads* and the *Bhagavad-Gita*. Hindus believe in a supreme spirit, called *Brahman*, and in the reincarnation of a person's *atman*, or soul. Hindus must practise *satya* (truth) and *ahimsa* (non-injury). They must respect other people's property. Every Hindu follows the *dharma* (religious and moral duty) of *varna*, *jati* (caste), *kula* (family) and *ashrama* as best they can.

Hindus believe in life after death. An individual can follow various paths to achieve *moksha* (release from cycle of birth and rebirth), and ultimate union with *Brahman*.

Early Hinduism was polytheistic, that is, Hindus worshipped many gods. Early Hindu Gods represented powers in nature, such as the rain and the sun. The Hindu idea of a supreme power evolved from the ancient writing of the *Rig-Veda* (as early as 1500 B.C.) to the early verse stories called the *puranas* (from the 500s A.D.) The deities of the *Rig-Veda* represent natural forces and include *Indra* (thunder), *Agni* (fire), *Varuna* (waters), *Mitra* (daylight), *Rudra* (storms), *Ushas* (dawn), *Prithivi* (early) and the gods called the *Adityas* (light). Hindu philosophers believed that these gods were different forms of the supreme spirit.

Philosophers of the *upanishads* (begun in 700s B.C.) named this supreme spirit *Brahman*. *Brahman* was everywhere and had no form, quality or gender. Such an abstract *Brahman* was beyond the understanding of ordinary people, so symbols, or images were created to represent it in worship. The three most important aspects of *Brahman* are *Brahma*, the Creator of the Universe, *Vishnu*, the Preserver, and *Shiva* the Destroyer and Regenerator. These three male deities are represented by a single image called the *Trimurti*. Their female consorts are respectively *Saraswati*, goddess of learning and the arts, *Lakshmi*, goddess of good fortune, and *Shakti* (also known as Parvati), the mother Goddess. *Shakti*, in her destructive mood, is known as *Durga* or *Kali*. Other important deities of modern Hinduism are *Ganesha*, the elephant-headed god who removes obstacles, *Hanuman*, the personification of devotion and strength, and *Kartikeya* or *Subramanya*, who is widely worshipped in South India. All these gods are aspects of *Brahman*. Hindus believe that *Vishnu*, the Preserver, came down to earth in nine *Avatars*, or incarnations, to protect human kind, with the tenth incarnation still to come.

Despite seeming to have many Gods, Hindus worship only one supreme spirit, in many forms and under different names. Hindus also believe that the soul does not die with the body, instead being rehoused in a new body. When the body dies, the soul is reborn. This continuous process of rebirth is called reincarnation. Reincarnation depends on *karma* (a person's actions and their results). Every action influences how a person's soul will be born in the next generation. The soul goes through cycles of births called *samsara*. Eventually, the

soul can achieve a new level of existence, *moksha*, when it is united with or comes as near as possible to the supreme spirit, *Brahman*. According to his or her capacities, and natural inclination, a person may follow various paths to his goal. The path of knowledge, *jnana*, involves deep study of *vedas* and *upanishads*, under the guidance of a learned teacher. Understanding the scriptures frees an individual from attachment to the material world and enables his or her soul to approach the supreme spirit.

Yoga joins the spiritual force of the mind with the material forces of the body to give health, long life, and inner peace. *Yoga* liberates the soul from the cycles of successive lives.

Karma, or action, involves a person doing his or her religious social duty with respect to *varna*, *jati*, *ashrama* and family tradition, in a spirit of detachment. *Karma* includes all physical activity, as well as the result of a person's actions. Hindus believe that selfless activity is the correct way to use human talent. All actions done as duty benefit both individual and society, and lead the soul towards God.

Devotion, or *bhakti*, is for most individuals the easiest way to experience the supreme spirit. The follower of this path centres his or her devotion on a chosen personal deity (*ishwara*), offers worship to the image of the deity, chants the deity's name constantly and serves others by doing good deeds in the deity's name. The ultimate goal is to let the soul merge into the spirit of God.

Ahimsa means non-injury, and in Hindu ethics is an important virtue. To practise *ahimsa* ideally, a Hindu must avoid all physical, mental, and moral hurt to any living creature. Hindus believe that animals as well as human beings have souls.

A devout Hindu's life is divided into four *ashramas*, though in practice women usually share in only the second and third. Ideally, each stage brings its own special duties. The *ashramas* are *brahmacharya* (student), *grihastha* (householder), *vanaprstha* (retirement), and *sanyas* (renunciation). The fourth *ashrama* is optional, and only men can become *sannyasins*, though these days a few women are also claiming the right to take *sannyas*.

From about 500 B.C. Hindus have upheld four aims in life. These provide a value system for each individual. *Dharma* (religious and social duties) is the most important. It governs the other three: *artha* (learning a livelihood by honest means), *kama* (enjoying the good things in life in moderation), and *moksha* (leading the soul towards God and achieving release from the cycle of rebirths). Even the burden of *karma* does not bind the soul if actions are performed selflessly according to *dharma*.

Hindus offer daily worship to the family deities at the household shrine. They celebrate annual festivals dedicated to different deities, and go on pilgrimages to the distant shrines dedicated to *Vishnu*, *Shiva* or the goddess *Shakti*. Hinduism has many sects, or groups and each has its own form of worship. In some sects, a *guru* or spiritual teacher, is revered with the same fervour as a deity.

Hindu worship takes different forms. The most common form of worship is called *puja*, which is offered to the family deities each morning after bathing. A more elaborate *puja* is performed at the times of festivals. Food and fruit are offered to the deity at *puja* and received back after they are blessed. This blessing is called *prasad*. Daily *puja* in a Hindu temple is conducted by the priest and his helpers. After the morning and evening puja, the sacred light called the *arati* is brought into the temple hall. Worshippers receive the light and place offerings of money in the *arati* tray.

Hindus perform rituals at important stages of development in life. Hindus believe these rituals purify the body. The ancient Sanskrit word for such a ritual is *samskara*, meaning sacrament. There are 16 *samskaras* recommended in the *Dharma-Shastras*, or ancient law books, but only few people undergo all of them. ✻

Best Compliments and Wishes from

Mr & Mrs Sebastian Muttom

Mr & Mrs Mathew Joseph

D Murugan & family

Dr & Mrs Roy Joseph

Mr & Mrs K.T. Samuel

Mr & Mrs K.A. Abraham

Mr & Mrs S.T. V. Nair

Mr & Mrs John Jacob

Mr & Mrs K P John

With Best Compliments from
Management & Staff Members
of
TRICOM RESOURCES, SINGAPORE
& TRICOM RESOURCES (INDIA) PTE LTD, BANGALORE

• •

Best Wishes for a Bright Future
from
Panicker & Dang

• •

Best Wishes
from
PRINTWORLD SERVICES PTE LTD
Book Distributors, Publishers and Literary Agents
and
Citiview Properties
Real Estate Agents

• •

May Onopaharam Reap
A Bountiful Harvest Always.
From
Parvati and Jamshed Fozdar

• •

Best Wishes to All for Onam
from
Edmond Pereira

വെളുത്ത പൂച്ച

എൻെറ അയൽ പക്കത്ത് ഒരു വെളുത്ത പൂച്ചയുണ്ട്. റാണിയെന്ന് ഓമന പേരുളള വെളുത്ത പൂച്ച. നല്ല വെളള നിറമാണതിനെന്ന് പറയുന്നത് തികച്ചും ശരിയല്ല. ഗോതമ്പിൻെറ നിറമാണ് ആ സുന്ദരി പൂച്ചയുടേത്.

മുറിയിലിരുന്നു കൊണ്ട് ജാലകത്തിലൂടെ അടുത്ത ഫ്ളാറ്റിലേക്ക് നോക്കിയാൽ എനിക്ക് റാണിയെ കാണാം ഞാനെന്തെങ്കിലും എഴുതുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാം തുറന്നു കിടക്കുന്ന ജാലകത്തിലൂടെ എൻെറ ചലനങ്ങളെ വീക്ഷിക്കുക റാണിയുടെ സ്വഭാവമായി തീർന്നിരിക്കിന്നു.

തുടക്കത്തിൽ ഞാൻ അവഗണിച്ചിരിന്ന ആ പൂച്ച പിന്നീട് എൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമായി തീർന്നെന്ന് പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നാം.

അല്പം ശുദ്ധവായു ശ്വസിച്ച്കൊണ്ട് മുറിയിലിരുന്ന് എഴുതുകയോ, വായിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്ന് കരുതിയാണ് ഞാൻ ജാലകത്തിൻെറ പാളികൾ തുറന്നിടുന്നത് അപ്പോഴെല്ലാം എൻെറ പോക്ക് വരവുകൾ സശ്രദ്ധം നിരീക്ഷണ ബുദ്ധിയോടെ ഉറ്റ് നോക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവളുടെ സ്വഭാവമായി തീർന്നിരിക്കിന്നു.

പൂച്ചക്ക് പൊന്നുരുക്കുന്നേടത്തെന്ത് കാര്യം ആദ്യമാദ്യം ഞാൻ അതിനെ അവഗണിച്ച്കൊണ്ട് എൻെറ കൃത്യനിർവഹണത്തിൽ മുഴുകി കൊണ്ടിരുന്നു എന്നാൽ ആ അവഗണന അധികനാൾ എനിക്ക് തുടർന്ന് കൊണ്ടു പോകുവാൻ കഴിയാതെ വന്നു

ഒരുദിവസം അവിചാരിതമായി ആഫീസിൽ നിന്ന് നേരത്തെ എൻെറ താമസ സ്ഥലത്തെത്തി. അപ്പോൾ എൻെറ മുറിയുടെ അരികിൽ കൂടി എന്തോ മണം പിടിച്ച്കൊണ്ട് അവൾ നടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടു. അന്ന് റാണിയെ വളരെ അടുത്ത്കാണുവാനിടയായി നല്ല വടിവൊത്ത ശരീരം. കടഞ്ഞടുത്ത കൈകാലുകൾ കണ്ണുകൾ രണ്ടും കൺമഷികൊണ്ട് വാലിട്ടെഴുതിയിരിക്കുകയാണ് . ശാന്തമായ മുഖവും സൌമ്യമായ പെരുമാറ്റവും അവളുടെ കൂടപ്പിറപ്പാണെന്ന് തോന്നി.

എന്നെ കണ്ടതും അവൾ ഓടിമറഞ്ഞഒരു നാണം കുണുങ്ങിയെ പോലെ, പിന്നീട് ഞാനവളെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം വാത്സല്യം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഹൃദയം എനിക്കുണ്ടാകുന്നു ഏതോ ഒരു വശീകരണ ശക്തിയിൽ അവളെന്നെ ആകർഷിക്കുന്നത്പോലെ കാന്ത ശക്തിയിൽ അകപ്പെട്ട ഒരു മായാവലയം എനിക്ക് ചുറ്റും ഉൾത്തിരിയുന്ന അനുഭവം.

ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ഏകാന്തതയിൽ മധുര സ്വപനങ്ങൾ നുണഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കവെ അപ്പുറത്ത് നിന്ന് റാണി ശബ്ദിച്ചു. അന്നാണ് ഞാനാദ്യമായി അവളുടെ സ്വരം കേൾക്കുന്നത് എത്രമധുരമായ ശബ്ദം. ഞാൻ പുറത്തെ കോറിഡോറിലേക്ക് നടന്നു ചെന്ന് റാണിയെ നോക്കി.

മനസ്സ് മൂകമായ ഏതോ ഒരു ഭാഷ കൈമാറുന്നത് പോലെ അവൾ ഇങ്ങോട്ട് നോക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പുറത്തേക്ക് വരാൻ ഞാൻ കൈ കൊണ്ട് മാടി വിളിച്ചു. എന്നെ കണ്ടതും നാണവും അതിൽപരം പരിഭ്രമവുമായി അവൾ മുഖം തിരിച്ച് നിന്നതെയുള്ളൂ അതിന് ശേഷം ജനലഴികളിൽ മുഖമമർത്തി കുറെ നേരം ഇങ്ങോട്ട് തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ എൻെറ ചിന്ത റാണിയെ പറ്റി മാത്രമായി.

എഴുതുന്നതും വായിക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും എല്ലാം എല്ലാം അവൾ മാത്രം ഞാൻ മുറിയിലേക്ക് വരാനല്പംവൈകിയാൽ ഉൽകണ്ഠയോടെ ഉറ്റു നോക്കി നില്ക്കുന്നതും വേവലാതിയോടെ ജനലരികിൽകൂടി ഉലാത്തുന്നതും ഞാൻ എൻെറ മനസ്സിൽ സങ്കൽപ്പിച്ചിരുന്നു.

റാണി സാധാരണ പൂച്ചയല്ലന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് ജീവികളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്ന എന്തോ പ്രത്യേകത അവളിലുണ്ട് . റാണിയെ കാണാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ എൻെറ മനസ്സിന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു അസ്വസ്ഥത. അവളുടെ സാമീപ്യം എൻെ വികാര വിചാരങ്ങളിൽ സദാകുടി കൊള്ളുന്നു ആ സ്വരം എൻെറ കർണ്ണങ്ങളിൽ അമൃതധാര പൊഴിക്കുന്നു

ഫ്ളാറ്റിൻെറ മുൻവശത്ത് പടർന്ന് നിൽക്കുന്ന ബോഗൻ വില്ലകളിൽ ധാരാളം കടലാസ് പൂക്കളുണ്ട് ലോലമായ ഇതളുകളുള്ള പരിമളമില്ലാത്ത ഈ പൂക്കളെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ റാണിയെ കുറിച്ചോർക്കും . ഒരിക്കൽ ഒരു കവിതയുടെ ഈരടി

മൂളിക്കൊണ്ട് ഞാൻ കോറിഡോറിലൂടേ ഉലാത്തികൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ അഴിയെറിഞ്ഞ ജനലിലൂടെ റാണി ഒളികണ്ണിട്ട് എന്നെനോക്കുന്നത് കണ്ടു ഞാൻ പുഞ്ചിരി ച്ച്കൊണ്ട് കൈഞൊടിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അവൾ മൂകമായ ഭാഷയിൽ എന്നോട് പ്രതികരിച്ചു.

അടുത്തേക്ക് വരുവാൻ ആഗ്യഭാഷയിൽ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ആദ്യം അല്പം സംശയിച്ച് നിന്നെങ്കിലും പിന്നീട് അനുസരണയുള്ള ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ നടന്ന് വരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. എത്ര അനുസരണയുള്ള റാണി. എന്നെ സ്നേഹിക്കുക യും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവളുമായി അല്പനേരം പങ്കിടാമെന്ന് എൻെറ മനസ്സ് മോഹിച്ചു. പിന്നീട്, സാവധാനത്തിൽ മുറിയിലേക്ക് നടന്നുവന്നു അവൾ ഞാൻ പറയാതെ തന്നെ ഒരു ആഗതയപ്പോലെ സീകരണമുറിയിലെ സോഫയിൽ കയറിയിരുന്നു. മുഖത്ത് എന്തെന്നില്ലാത്ത പാരവശ്യം നിഴലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത്രയും വികാര സാന്ദ്രമായ മുഖം മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടതായിട്ട് ഓർമ്മയില്ല. എൻെറ ഹൃദയം എന്തിനോ വേണ്ടി തുടിക്കുകയായിരുന്നു. കൈകൾ അവളെ വാരി പുണരുവാനായി തിടുക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഞാൻ മെല്ലെ അവൾക്കരികലായി സോഫയിൽ ചെന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ കൺമഷിയെഴുതിയ അവളുടെ കണ്ണുകളുടെ തിളക്കം കണ്ടു. ഗോതമ്പ് നിറമുള്ള മേനി തലോടി കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എൻെറ നഗ്നമായ മാറിടത്തിൻെറ ചൂട്പറ്റി റാണി എൻെറ മടിയിലേക്ക് മയങ്ങിവീണത് പെട്ടന്നായിരുന്നു. ഞാൻ അപ്പോൾ ഏതോ ഒരു നിർവൃതിയുടെ ലോകത്തിലേക്ക് ആഴ് ന്നിറങ്ങിപോയ്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, മറ്റൊരു മാന്ത്രികലോകത്തിലേക്ക് ...

With compliments
from

Hock Cheong Printing Pte. Ltd.

80 Playfair Road #06-12
Block B, Kapo Factory Building
Singapore 1336
Tel: 282 7535 Fax: 282 6389

നമുക്ക് ഒരുമയോടെ പ്രവർത്തിക്കാം
ഒരുമിച്ച് പുരോഗമിയ്ക്കാം

from

NARAYANA GURUKULA

BEST COMPLIMENTS AND GOOD LUCK

from

SINGAPORE INDIAN ASSOCIATION

SINGAPORE MALAYALEE HINDU SAMAJAM

NAVAL BASE KERALA LIBRARY

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ

അടുത്ത പത്ത് വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള
തന്ത്രപ്രധാന പദ്ധതികൾ

31 ജൂലൈ 1993

നിർവാഹകസമിതി

പ്രതിഛായ

a സംഘടനയുടെ പ്രതിഛായ താഴെപ്പറയുന്ന മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

- ☞ മലയാളികൾ സംഘടനയെ ഏതുതരത്തിൽ വീക്ഷിക്കണം.
- ☞ സംഘടന ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പ്രേക്ഷകർ ആരായിരിക്കണം
- ☞ സിംഗപ്പൂരിലെ പൗരൻമാർ സംഘടനയെ പൊതുവായി എങ്ങിനെ കാണണം

b മലയാളികൾ സംഘടനയെ ഏതുതരത്തിൽ വീക്ഷിക്കണം ? (ഇതിനെ സംഘടനയുടെ ദൗത്യപ്രസ്താവനയായി വ്യഖ്യാനിക്കാം)കേരള അസോസിയേഷൻ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ ശ്രദ്ധാ കേന്ദ്രമാണ് അവരുടെ മാറിവരുന്ന പ്രതീക്ഷകൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ തുടർന്ന്കൊണ്ട് അവരുടെ പൈതൃകത്തിൽ അഭിമാനിക്കാനുള്ള വകനൽകുന്ന ഒരു സംഘടന

c സംഘടന ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പ്രേക്ഷകർ ആരായിരിക്കണം ?
സിംഗപ്പൂർ നിവാസികളായ എല്ലാ മലയാളികളുമായി സംഘടന ബന്ധം തുടർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കണം ഹ്രസ്വകാല (രണ്ട് വർഷം) ലക്ഷ്യം എന്ന നിലയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുന്ന വിഭാഗത്തിൻെറ - യുവാക്കളുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും സമൂഹത്തിലെ അധസ്ഥിത വിഭാഗത്തിൻെറയും താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

d സിംഗപ്പൂരിലെ പൗരൻമാർ സംഘടനയെ എങ്ങിനെ കാണണം ?
ദീർഘകാല ലക്ഷ്യമെന്ന നിലയിൽ സംഘടന ഒരു ഉയർന്ന പ്രതിഛായ ആർജ്ജിക്കണം വർഗ്ഗീയ സാമുദായിക പരിഗണനകൾ കൂടാതെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ഔന്ന്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു സംഘടനയായി മറ്റുള്ളവർ അസോസിയേഷനെ കാണണം

കർമ്മ പരിപാടി

കർമ്മപരിപാടികൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രതിഛായ സംഘടനയ്ക്ക് ലഭ്യമാക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനെങ്ങളെയാണ്. താഴെ പറയുന്നവ സംഘടനയുടെ പ്രധാനപരിപാടികൾ ആയിരിക്കും.

ഹ്രസ്വകാല (രണ്ട് വർഷം) ലക്ഷ്യങ്ങൾ

a സമൂഹത്തിലെപ്രഗത്ഭരായ ആളുകളുടെ നേട്ടങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകവഴി യുവജനങ്ങളുടെ സ്വാഭിമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

b മലയാള ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും ഉള്ള താല്പര്യം വളർത്താൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

c പൊതുജന ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുക.

d സമൂഹത്തിലെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് സഹായമെത്തിക്കുക.

e സിംഗപ്പൂരിലെ ഇതരസംഘടനകളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുക.

f വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് യുവമലയാളികളുടെ ശ്രദ്ധപിടിച്ചുപറ്റുക.

g മറ്റുള്ളവിഭാഗത്തെ ഒറ്റപ്പടുത്താതെ ഈ ലക്ഷ്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതോടൊപ്പം സംഘടനയിലെ

അംഗത്വംകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക.

h സംഘടനയുടെ ധനസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുക.

ദീർഘകാല(പത്ത്‌വർഷം)ലക്ഷ്യങ്ങൾ

a ഹ്രസ്വകാല ലക്ഷ്യങ്ങൾ തുടരുക.

b ജാതി,മതം,വർഗ്ഗം,തലമുറ, ഇവകൊണ്ടുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ദുരീകരിച്ച് മലയാളികൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി നില്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുക.

c സിംഗപ്പൂരിലെ ഇതരസമൂഹങ്ങളുമായി ഫലപ്രദമായ ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക.

d ഭാരതത്തിലെ മലയാളി സംഘടനകളുമായും ലോകത്തിലെ പ്രത്യേകിച്ച് ഏഷ്യയിലെ മലയാളി സംഘടനകളുമായും കാര്യക്ഷമമായ സമ്പർക്കം പുലർത്തുക.

e സാമ്പത്തിക ഭദ്രത കൈവരിക്കുക കഴിയുമെങ്കിൽ മലയാളി സമൂഹത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക ഉന്നതിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പരിപാടികൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ സംഘടനയെ സജ്ജമാക്കുക.

വിശാല പ്രവർത്തന പദ്ധതി

താഴെപ്പറയുന്ന പരിപാടികൾ അനുക്രമമായി നടപ്പാക്കുകയാണ് സംഘടനയുടെ വിശാല ലക്ഷ്യം

a ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഹ്രസ്വകാല ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുക.

b യുവജനങ്ങളെയും സ്ത്രീകളെയും പ്രത്യേകം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള അംഗത്വ വർദ്ധന പ്രചരണം നടത്തുക.

d അംഗങ്ങളെ പങ്കെടുപ്പിച്ച്കൊണ്ടുള്ള ക്രിയാത്മക പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും അസോസിയേഷൻ പരിസരം മലയാളികൾക്ക് ഒത്തുചേരാനുള്ള വേദിയാക്കിമാറ്റുകയും ചെയ്യുക.

e കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ പരിപാടികളുടെ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായ ധനശേഖരണം നടത്തുക.

f സമൂഹമദ്ധ്യത്തിൽ സംഘടനയുടെ പ്രതിഛായ വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുക

നിർദ്ദിഷ്ട പ്രവർത്തനപദ്ധതി.

a ശക്തമായ ആയുഷ്കാല അംഗത്വപ്രചരണം, പ്രദർശനങ്ങൾ, ഓണോപഹാരം പോലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ വില്പന, ഇവമൂലം സംഘടനയുടെ സാമ്പത്തികശേഷി മെച്ചപ്പെടുത്തുക. കൂടാതെ വിനോദയന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അസോസിയേഷൻെറ പരിസരം വാടകയ്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുക.

b കൂടുതൽ ഫലപ്രദവും ആകർഷകവുമായ വരാന്ത്യപരിപാടികൾ അസോസിയേഷൻ പരിസരത്ത് സംഘടിപ്പിക്കുക.

c സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർക്ക് സൗജന്യ നിയമോപദേശവും വൈദ്യോപദേശവും നൽകുക.

d മലയാള ചിത്രങ്ങളുടെ വീഡിയോ പ്രദർശനം അംഗങ്ങൾക്കായി സംഘടനാഹാളിൽ സംവിധാനം ചെയ്യുക.

e ദൈനംദിനസംഘടനാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായി ആഫീസ് തുറന്ന്

പ്രവർത്തിക്കാനും ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുക.

f പുതിയ അംഗങ്ങൾക്ക് ഹാർദ്ദവമായ സ്വീകരണം നൽകുക തിരഞ്ഞെടുത്ത വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അംഗത്വകാർഡിന് ഡിസ്കൗണ്ട് ലഭ്യമാക്കുക.

g സംഘടനാ പരിസരത്ത് മലയാളം ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുക.

h സമൂഹത്തിൻെറ കണ്ണികൾ ദൃഢമാക്കാൻ മലേഷ്യയിലേക്കും മറ്റും വിനോദയാത്രകൾ സംഘടിപ്പിക്കുക സംഘടനാ പരിസരംആകർഷമായി പുനരുദ്ധരിക്കുക.

i മലയാള സംസ്കാരവും പൈതൃകവും പോഷിപ്പിക്കാനും അതിനെചൊല്ലി അഭിമാനിക്കാനും ഉതയ് കുന്ന കലാ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുക. ഇത്യാദി വേദികളിൽ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ പ്രശ്സ്ത സേവനങ്ങൾക്ക് പുരസ്കാരം നല്കുക വഴി യുവതലമുറക്ക് ഉത്തേജനം പകരുക.

j അംഗങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം അടുത്ത് അറിയുന്നതിനും സംഘടനയ്ക്ക് ഒരു ധനാഗമ മാർഗ്ഗമായും വാർഷിക അത്താഴ വിരുന്നും നൃത്തവും സംഘടിപ്പിക്കുക.

k ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ പോലുള്ള ഇതരസംഘടനകളിലെ സജ്ജീകരണങ്ങൾ പ്രയോ ജനപ്രദമാക്കാൻ അംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുക.

l സമുദായത്തിൻെറ പ്രശസ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാനുതകുന്ന, സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളെ പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം പുറത്തിറക്കുക.

m സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ ഒരു ഡയറക്ടറി സമാഹരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

ദീർഘകാല (പത്ത് വർഷം)പദ്ധതികൾ

a സമുദായത്തിൻെറ അഖണ്ഡതയ്ക്ക് തടസ്സം നിൽക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപറ്റി സെമിനാറുകളും ചർച്ചകളും സംഘടിപ്പിക്കുക.

b സമുദായത്തിലെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുടെ സാമ്പത്തികോന്നമനത്തിന് നിർദ്ദിഷ്ട പരിപാടികൾ ആസുത്രണം ചെയ്യുക.

c സമുദായത്തിലെ സാങ്കേതിക, വാണിജ്യ രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ഒന്നിച്ചു കൂടാനും യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനും വേദിയൊരുക്കുക.

d മലയാള ഭാഷയെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുക.
സർക്കാരുമായും സർക്കാരുമായി ബ പ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളുമായും ശക്തമായ ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക.

e സിംഗപ്പൂരിലെ പ്രഗത്ഭരായ പൂർവ്വമലയാളികളുടെ അനുഭവസമ്പത്ത് കാത്ത് സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ശബ്ദസംഭരണ സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുക.

f സുരക്ഷിതമായ നിക്ഷേപ പദ്ധതികളിലൂടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത കൈവരിക്കുക.

ഉപസംഹാരം

മേല്പറഞ്ഞ പരിപാടികളുടെ വിജയം അംഗത്വവർദ്ധനയേയും, അംഗങ്ങളുടെ തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂള്ള ശുഷ്കാന്തിയേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

Ageing parents, growing children

P P Lakshmanan, a Kerala-born Malayalee citizen of the USA reflects on this potentially tense family situation that faces most of us at some point in our lives, and shares his own experience.

I am a Keralite, born and raised in Cannanore. I came to the United States of America, to begin with, as a student several years ago. After completing my studies here, I returned to India to work with the government in Delhi.

I like the US. I wanted to give my family a chance to live and work there, for better or worse. I tried to get a United Nations assignment in New York, but did not succeed. I took early retirement from the Indian government and ventured out to the US on a visitor's visa rather late in life. Many of my ex-colleagues at Delhi got busy otherwise before their retirement. Some were busy constructing houses, others were preoccupied with getting their children settled in jobs or finding suitable spouses for them. I went through an agonising period during the first two years in the US. I waited, hopefully and hopelessly, for an immigrant visa, with a do-or-die determination to fulfil a long-cherished desire to give my two daughters a spell in this land of opportunity.

While I languished here waiting for my green card, my daughters completed their education in India. By virtue of the fact that I eventually became an immigrant, they are now here in the US with their spouses. They chose their husbands on their own in Kerala, but turned to tradition for getting married. Although we all now live in the same city in the US, we do not live together.

This may be against our Indian tradition, but I wonder: would we be sinning if we lived our own separate lives, with our own age groups and interests?

Children may make mistakes, but they learn from them. It would be hell for grown-ups to live a life of do's and don'ts from parents. For parents also, it would be boring to live with erstwhile children who, in the words of Oscar Wilde, are always eager to shower on them the full benefits of their inexperience. My experience with my father had been one of peaceful coexistence until I gained economic independence and went out of town. Some say that we should leave behind fond memories of our old joint family system and matriarchal society. And that maybe the old ways are not always the best ways.

I am not a financial strain on my children. I hope I never will be. I do not wish to be a physical burden either. Of course, as I age, I do get mightmares of wheelchairs and nursing homes here, or of vegetating in lush green Kerala. I have grim pictures of old age in Kerala.

Years ago, long before my father died, he retired a horse-drawn carriage (*jutka*), which used to carry him and us, his family. The horse became very old and uneconomic. It ate a lot of gram. Once a beast of burden, now a terrible burden to its keepers. A painful decision was taken. The weary, worn-out animal was taken to a distant wilderness and left there to graze and die. The carriageman (*vandikkaran*) also became old and weak but continued to visit us for the odd bit of housework, till he too faded away.

Old-age anxieties felt by parents should not make them pests in their children's homes. Parents love to be loved ones. They frequently play useful roles as unpaid cooks and babysitters. Shouldn't these be limited to occasional weekends?

Continued presence of parents at home is not healthy. It is a retarding influence leading to the stunted growth of children. Continued presence, however, seems to prevail as compulsory behaviour. Should it be preserved as a valuable Indian tradition?

Old age anxiety is a mental affliction, and should be treated as such. I do not consider myself as old, never. To me old age is always 15 years older than I am. My children's children, that is, my grandchildren, will grow up in this new world, with little or no exposure to overall Indian culture or to living and working experience in Kerala. It is possible, and highly probable, that they will find their spouses here, in one city or another. Their parents, that is, my children, may spend their last years in a retirement home, probably in Florida. It is likely that they will be less attracted to India. There is no question of their having nightmares of horses in the wilderness of Kerala.

But when they live out their twilight years in America, they will be even more concerned than I am that they are not a drag on their children who want to live their own lives. And their children will have no dire need of them as cooks and babysitters.

My childhood preferences in food, dress, habits, customs, manners and lifestyles crystallised into my beliefs as an adult, but they have all become mere preferences again in what Shakespeare calls second childhood. I am as ignorant and dull as anybody else when it comes to moralising. I have ventured to write these lines for the benefit of those like myself who want to inform and learn, not to argue and win. It is seldom that any two cases are quite alike on this question of ageing parents and growing children. It is, however, my strong belief that some readers may find some practical wisdom in what I have shared. I have heard and continue to hear *dharmas* and dogmas from a distant place, from a distant past, of eternal value. ❋

TO THE CHILDREN

Don't ever grow up,
But stay as you are;
Forever be young
And happy by far.

The world of adults
Means conformity;
Toil, trouble, tears,
Mind deformity.

Stay as you are,
Leave not your play;
The day you grow up,
is your saddest day

The joy of a child,
Is too good to lose;
If to be happy,
Now you must choose.

Real natural freedom,
Will happiness bring;
Success as a child,
Is doing your own thing.

Play through you life,
Flowers in your hair;
Have nothing to hide,
Be one of the rare.

Nor be ashamed,
The way you are made;
Dance naked and sing,
And sorrows will fade.

The old children,
Lived just like this;
They stayed as children,
And kept happiness.

R. Asokan

With Best Compliments of

ESTB. 1927

S. MULCHAND & SONS (S) PTE LTD

• Manufacturer • Exporters • Importers •
Dealing in all kinds of Brand Name Consumer Electronics

10 Anson Road #15-06 International Plaza
Singapore 0207
Tel: 2255666 (10 lines) Fax: (65) 2245444 / 2211464
Tlx: RS 24904 GLORTX CABLE: "GLORYTEX"

With best compliments from

Metropolitan Broking Services Pte Ltd

Member of Singapore
Insurance Brokers Association

80 Marine Parade Road
#12-03 Parkway Parade
Singapore 1544
Tel: 344 3838 Fax: 344 4546

THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

would like to extend its heartfelt thanks to

Our sponsors, advertisers and well-wishers for their encouragement and support,

Past Presidents and Trustees of the Association,

Ms Juria Banding, Ms Audrey Perera and Mohd Samad Afandie for their time and expertise in helping to put together this magazine,

Scantrans Pte Ltd for high quality colour separation,

And all who have contributed in any way toward the production of this magazine.

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION
44 RACE COURSE ROAD
SINGAPORE 0821